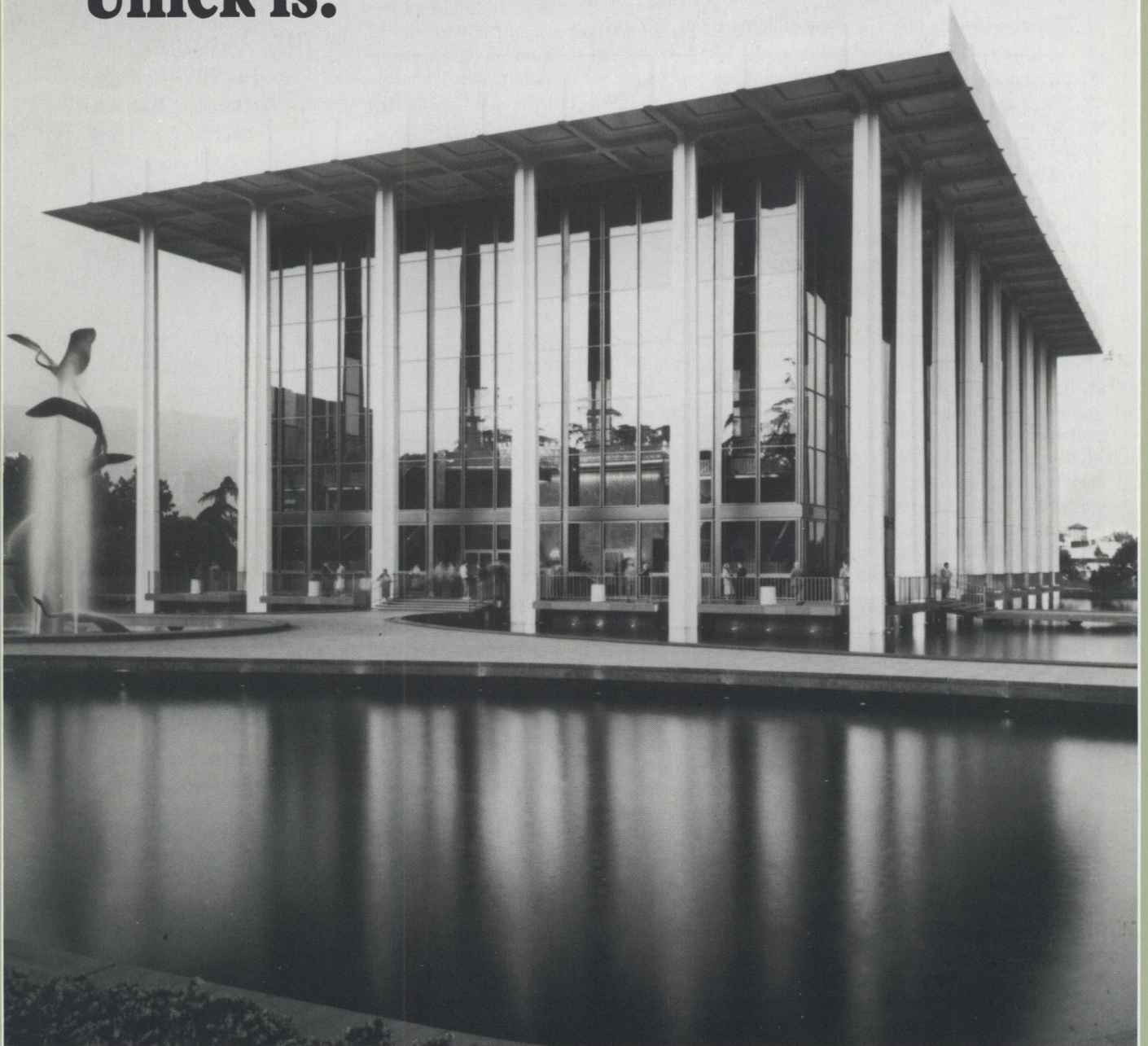

---

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

**Waarom dit Werk
Uniek is!**

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

4e JAARGANG No. 4

OPLAGE WERELDWIJD 40.000

APRIL 1985

Artikelen:

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Een nieuwe Tempel in Jeruzalem?	4
Wat u van de duivel niet mag weten	8
Genade — Begrijpt u werkelijk wat het is?	11
Ministudie: God's Wet van Liefde: de Basis van Waar Christendom	13
Kan men op u vertrouwen?	15
Ik vind haar aardig, maar zij mij niet	18
Tussen haakjes . . . Sexuele begeerte: een lading dynamiet	20

VOORPAGINA: Het fraaie Ambassador Auditorium, door velen beschouwd als het mooiste in zijn soort. Lees beslist het „Persoonlijk“-artikel van hoofdredacteur Herbert W. Armstrong dat op pagina 1 begint. Foto Good News.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1985 Worldwide Church of God. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland).

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-Redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian

Jerold Aust

K. Neil Earle

John A. Halford

George M. Kackos

Ronald D. Kelly

James P. Lichtenstein

Graemme J. Marshall

L. Leroy Neff

Bernard W. Schnippert

Richard H. Sedliacik

Clayton D. Steep

Philip Stevens

Earl H. Williams

Illustraties

Greg S. Smith

Minette Collins Smith

Redactie-assistenten

Cheryl Ebeling

Robert C. Taylor

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson

Frans: Dibar Apartian

Nederlands: Bram de Bree

Spaans: Don Walls

PERSOONLIJK VAN

Herbert Armstrong

Waarom dit Werk Uniek is!

Hoe dankbaar behoren wij te zijn dat de grote God in alle eeuwen heeft gezorgd dat zijn waarheid voor de mens *steeds toegankelijk is gebleven!*

Sinds de tijd van Jezus Chris-

ten een *vals „christendom”*.

Voordat Jezus Christus stierf om de straf van de zondaars te ondergaan, had geen enkele religie ooit de vergeving van zonden aangeboden. Ter verlichting van het schuldige geweten van de mensen grepen de door Satan beïnvloede samenzweerders al snel „het bloed van Christus” aan en

Evangelie van Jezus Christus werd dusdanig verdraaid dat het volstrekt ineffectief zou zijn. En DE GEHELE WERELD is erdoor misleid en bedregen!

Tijdens de duistere Middeleeuwen werd alles in het werk gesteld om op een georganiseerde manier de Bijbel zelf te **VERNIETIGEN**. God zag er echter op toe dat zijn Woord behouden bleef. Na de uitvinding van de boekdrukkunst tenslotte werden kopieën van de Bijbel voor het publiek toegankelijk.

Enkele vroeg-protestantse geestelijken begonnen naar **WAARHEID** te zoeken. Zij waren zo diep in het moeras van valse leerstellingen, afgeschilderd als „christendom”, begraven dat zij niet onmiddellijk — of zelfs nog tijdens hun leven — uit de poel der verwarring konden komen.

Door elk van deze godsdienstleiders werden wel enkele stralen licht die hier en daar door de duisternis heen schenen opgemerkt en begrepen. Het is evenwel 10 maal zo moeilijk een eenmaal voor waar aangenomen dwaling **AF** te leren, dan een *nieuwe* waarheid aan te leren. Zo behield elk van deze mannen misschien de helft of meer van de dwalingen. Ieder voegde er nog **NIEUWE** onjuiste doctrines van zichzelf aan toe.

Aldus ontstond een mengelmoes van kerkgenootschappen.

Gedurende het laatste deel van de 18e eeuw en in de 19e eeuw wijdden bepaalde protestantse geleerden hun leven aan het vervaardigen van verscheidene, min of meer wetenschappelijke werken als hulpmiddelen bij de studie en het begrip van de Bijbel. Dit waren de volledige concordanties, de lexicons, de Grieks-Engelse en Hebreeuws-Engelse woordenboe-

tus zijn er altijd georganiseerde samenzweringen geweest met als doel de vernietiging van de Bijbel.

Jezus Christus begon Gods Kerk in 31 n.Chr. En in 33 n.Chr. begon de samenzwering voor de organisatie van de **GROTE VALSE KERK** van Satan! Deze samenzwering streefde ernaar, door valse doctrines, de ware Kerk en het Woord van God te vernietigen. Zij eigende zich Christus' **NAAM** toe en noemde zichzelf „christelijk” — en vervolgens presenteerde zij een *valse* Christus en

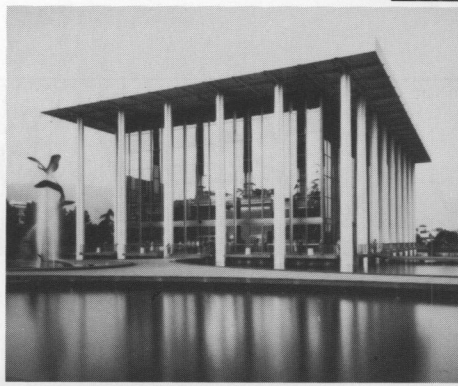
beslisten dat „genade” een prachtige aanbeveling was om hun heidense religie algemeen te maken.

Maar **BEROUW** van de zonde, zich afkeren van de zonde — wat **GEHOORZAAMHEID** aan Gods wet betekent — dat was iets heel anders. De samenzweerders *wisten* heel goed dat het natuurlijke denken van de mens *vijandig* staat tegenover het idee van gehoorzaamheid aan God en dat het niet aan de wet van God onderworpen is (Rom. 8:7).

Dus werd Gods wet „afgeschafft”. Berouw en bekering werden vervangen door „boetedoening”. Het ware

In vertrouwen op God alleen verkondigt Gods Kerk wereldwijd zijn waarheid. Rechts, in het Ambassador Auditorium te Pasadena, door velen beschouwd als het beste in zijn soort, vinden internationaal vermaarde concerten plaats met 's werelds grootste talenten. Geheel rechts, de grote hal van het Auditorium.

ken, de bijbels met kanttekeningen, de godsdienstencyclopedieën, de bijbelwoordenboeken en de commentaren. De meeste van deze mannen waren erudiet genoeg, maar voor geestelijke waarheid bleef hun verstand grotendeels gesloten. Van kindsbeen af had men valse doctrines aan hen onderwezen en zij hadden deze blindelings als waar aangenomen. Desalniettemin maakten deze omvangrijke werken en bijbelse hulpmiddelen het, voor hen die wilden, langzamerhand mogelijk om steeds sneller tot steeds meer waarheid door te dringen — en tegelijkertijd steeds sneller dwaling te verdrijven. Men kwam zo dicht bij de WAARHEID dat Satan verontrust werd en in actie kwam.

Hij introduceerde het Duitse rationalisme en de evolutietheorie in het onderwijs. Tevens nam hij, na de Middeleeuwen, zijn remmen weg op de verwerving van wetenschappelijke en technologische kennis. Om deze te perverteren mengde Satan ze in de onderwijsinstellingen met het Duitse rationalisme.

Het nieuwe onderwijs werd spoed-

In de eigen studio's van de Kerk neemt hoofdredacteur Herbert W. Armstrong een programma op voor The World Tomorrow. Rechts, de literatuur van de Kerk wordt in verscheidene talen uitgegeven.

dig materialistisch. Het werd agnostisch en vervolgens meer en meer atheïstisch. Men begon geloof in God als „ouderwets” te beschouwen. De kritische bijbelexegese breidde zich als een vloedgolf uit. De mens begon GOD te oordelen — begon GOD TE BEKRITISEREN.

Naarmate de 20e eeuw verstreek vond dit „nieuwe” rationalisme zijn weg naar de theologische opleidingsinstututen, waar toekomstige geestelijken worden onderwezen. De studenten die zich op de seminaries lieten inschrijven waren reeds eerder met de nieuwe zogenaamd „rationele” kennis in contact gekomen. Deze kennis deed een beroep

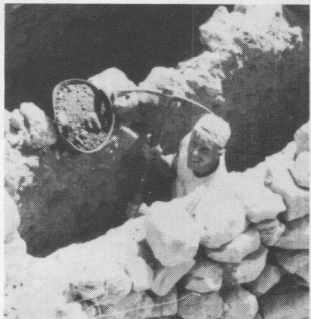

op intellectuele IJDELHEID. Zij was de mode van de dag. De mensen wilden ERBIJ HOREN. Zij wilden zich CONFORMEREN. Zo dreven zij mee op het atheïstische getij.

Dit laatste is het proces dat pas werkelijk op gang kwam in de tijd dat God mij tot een onderzoek van zijn Woord bracht, ruim 58 jaar geleden. De bijbelse hulpmiddelen waren nog niet „gemoderniseerd”. Ze stonden nog op de planken in de

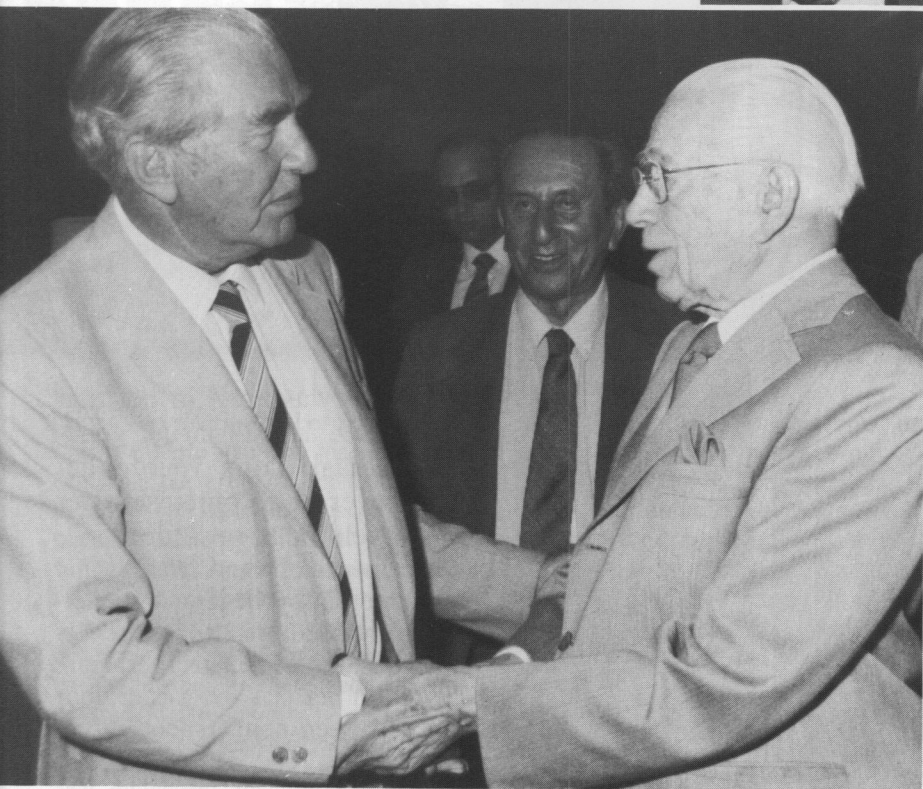

Door de Kerk gesteunde projecten overal ter wereld zijn o.a.: het werken met kinderen in bijzonder onderwijs in Jordanië (linksboven); engelse les aan Zuid-oostaziatische vluchtelingen in Thailand (rechtsboven); deelneming aan archeologisch onderzoek in Israël en elders (rechts).

verwerpen betekende echter opzettelijk oneerlijk te zijn. Het betekende GOD *bewust* ongehoorzaam te zijn — en ik was gaan inzien wat daarvan de gevolgen zouden zijn!

Gemakkelijk was het niet, maar ik gaf mij over aan God. Ik zei Hem dat dit het EINDE van mijn leven voor mijzelf betekende — of van mijn leven in de wereld en met zakenrela-

Persoonlijke evangelisatie: links, Herbert W. Armstrong met de president van Israël, Chaim Hertzog; boven, het jaarlijkse Lofhuttenfeest is de grootste bijeenkomst ter wereld.

openbare bibliotheken en waren in tweedehandsboekwinkels te koop.

Ik begon mijn onderzoek met een poging een bijbelse waarheid te *weerleggen* die de grote kerkgenootschappen hadden verloren. Mijn vastbesloten beweegreden was te bewijzen dat deze denominaties **GELIJK** hadden.

Maar in de Bijbel zelf, en bovendien met controle van al deze „hulpmiddelen”, waarvan vele ook

toen al opzettelijk de feiten over dit onderwerp hadden verdraaid, kwam de **WAARHEID** beetje bij beetje aan het licht. Ik werd voor een onaangename beslissing gesteld. Ik wilde die niet aanvaarden. Dat wel te doen betekende iets **DOEN**. Het betekende een **DADER** van Gods wet te worden — niet alleen maar een „hoorder”. En dit **DOEN** betekende vervolging en waarschijnlijk de spot van vroegere vrienden en zakenrelaties. Haar te

ties. Het betekende een totale verwijdering van hen en mijn vroegere leven. Dit was ik mij bewust. Het betekende het *opgeven* van mijn leven zoals ik het had geleefd en gepland.

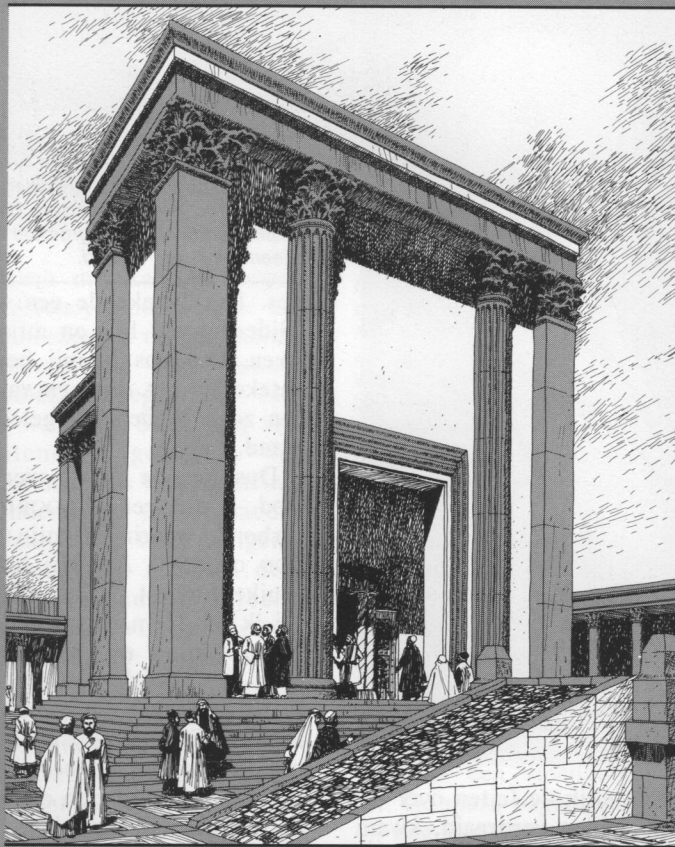
Dus maakte ik een verbond met God — niet een **AKKOORDJE** — een verbond, waarin ik mijn leven aan GOD over**GAF**. Als Hij het kon gebruiken, moest Hij het maar nemen, zei ik tot Hem. Ik meende het!

Nu ben ik een mens en ik heb mijn deel van de menselijke natuur. Ik heb getracht die te bestrijden. Ik heb tot God geroepen om die voor mij en door mij te bestrijden. Toch heeft die natuur zich onvermijdelijk doen gelden en werd ik erdoor overrompeld.

Als mens heb ik dit leven door deze natuur af en toe voor een ogenblik uit Gods handen laten graaien voor eigen belangen of begeerten. Maar, eenmaal beseffend wat er gaande was, was er berouw en bekering.

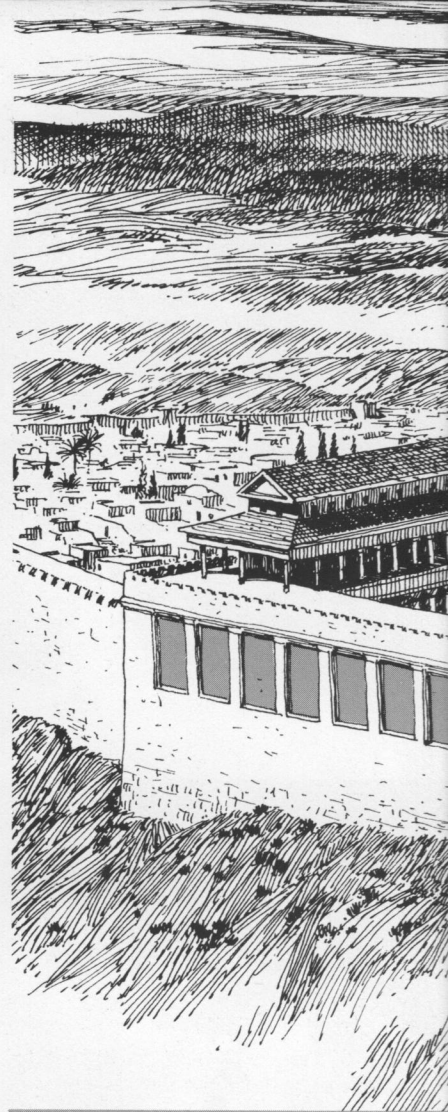
Ik *meende het werkelijk* toen ik mijn leven letterlijk en onvoorwaardelijk (Zie verder pagina 21)

Een nieuwe Tempel in Jeruzalem?

Zowel Joden als christenen kijken uit naar de bouw van een nieuwe tempel in Jeruzalem. Maar is die tempel noodzakelijk voor de vervulling van de profetieën?

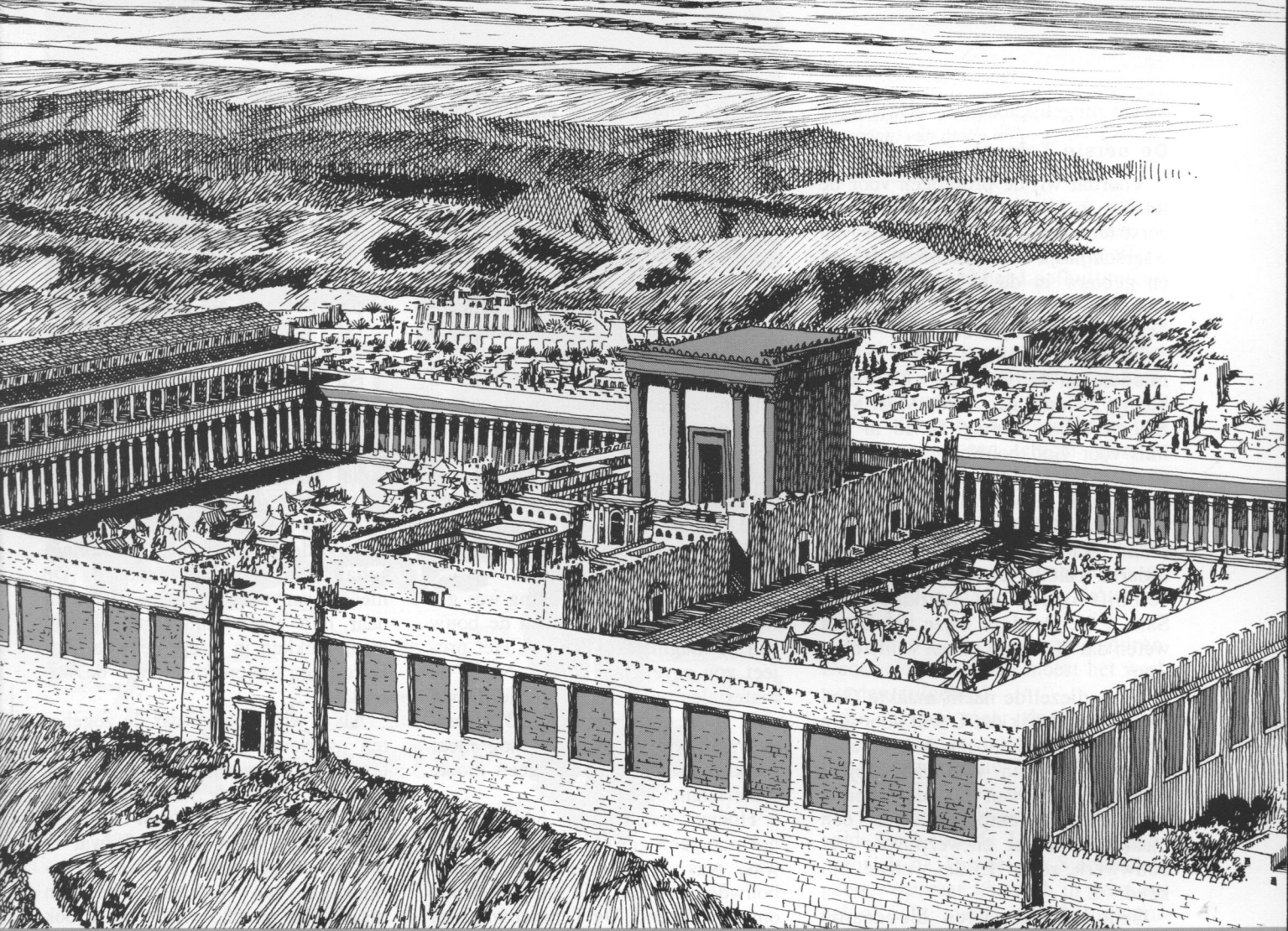
Ronald D. Kelly

Het was april in het jaar 69. De 29-jarige generaal Titus voerde het bevel over het Romeinse leger in de veldtocht in Judea.

De Joodse opstand tegen Rome was vroeg in 66 begonnen. Geleidelijk hadden de Romeinse legioenen de opstand neergeslagen. En nu, in het jaar 69, was er door het beleg een hongersnood uitgebroken.

De bevolking van Jeruzalem was met duizenden mensen toegenomen vanwege vluchtelingen die zich in een laatste, wanhopige strijd tegen de Romeinse legers verzamelden. Zo'n 25.000 Joden bereidden zich voor op de strijd tegen vier Romeinse legioenen met een gezamenlijke sterkte van 80.000 man: Het 10e legioen dat oprukte van Jericho in het oosten; het 12e uit het westen; en het 5e en 15e legioen, onder het directe bevel van Titus, die hun

kamp in het noorden hadden opgeslagen, op de Skopusberg.

In de lente van het jaar 70 vond een van de grootste en bekendste veldslagen van de geschiedenis plaats. Titus concentreerde zijn aanval grotendeels op het noordwestelijke deel van Jeruzalem. Binnen drie weken waren de Romeinen door de derde en de tweede muur gebroken en hadden het grootste gedeelte van de stad in handen.

Het merendeel van de zeloten beïdte zich erop voor tot het bittere einde te blijven vechten en verschanste zich in het natuurlijke fort dat de Tempel bood.

De warme zomermaanden werden door de verschrikkingen van de oorlog beheerst. Uiteindelijk, eind augustus 70, viel de Tempelberg in handen van de Romeinse legers.

Blijkbaar was het niet de bedoeling van Titus om de Tempel te verwoesten. Maar een van zijn soldaten gooide een brandend stuk hout in het heiligdom en zette het bouwwerk in

lichterlaaie.

De Joodse historicus Josephus beschreef dit schouwspel met de volgende woorden: „Men had kunnen denken dat de heuvel zelf, waarop de Tempel stond, gloeiend heet was, zo hevig stond hij overal in brand, dat er meer bloed was dan vuur en dat de gevallen groter in aantal waren dan hun moordenaars; want nergens was meer een stukje grond zichtbaar, zoveel dode lichamen lagen erop verspreid.”

Binnen een paar dagen was de Tempel een ruïne en lag het grootste deel van Jeruzalem in puin. De delen van de Tempel die gedecoreerd waren geweest met een laagje goud, waren in de verwoestende vuurzee gesmolten; soldaten en plundersaars verwijderden de stenen om het gesmolten goud te bemachtigen. In de loop van de tijd werd er geen steen op de andere gelaten.

Nu, meer dan 1900 jaar later, is er opnieuw belangstelling voor de bouw van een Tempel in Jeruzalem. Som-

Een tekening van de oude Tempel te Jeruzalem. De hernieuwde belangstelling voor de bouw van een tempel heeft de eeuwenoude controverse over dit belangrijke gebied weer doen herleven.

mige onder de Joodse religieuze leiders geloven dat er vóór de komst van de Messias een Tempel gebouwd moet worden. Anderen denken van niet.

Veel fundamentalistische christenen geloven dat er vóór de tweede komst van Jezus Christus een Tempel gebouwd moet worden. Een aantal christelijke organisaties draagt financieel aan de bouw van zo'n Tempel bij.

Wat zegt de Bijbel erover? Moet er in Jeruzalem een Tempel komen voordat de voorspelde gebeurtenissen van de eindtijd kunnen plaatsvinden? Moeten er op de Tempelberg offers worden gebracht? Of zal er pas gebouwd en geofferd hoeven worden als de Messias gekomen is en Gods Koninkrijk op aarde gevestigd?

De toekomst biedt belangwek-

kende mogelijkheden.

De eerste Tempel

Voordat wij de profetieën voor de toekomst bestuderen, moeten wij eerst iets weten over de historie van waarschijnlijk het bekendste gebied en gebouw in de hele geschiedenis van de mens: Jeruzalem, de Tempelberg en de Tempel zelf.

De eerste Tempel werd in het midden van de 10e eeuw v.Chr. door koning Salomo gebouwd. Maar vóór Salomo wilde koning David al een huis voor God bouwen.

Toen David de Ark van het Verbond naar Jeruzalem had teruggebracht, zei hij tegen de profeet Nathan: „Zie toch, ik woon in een cederen paleis, terwijl de ark Gods verblijft onder een tentkleed” (2 Sam. 7:2). Op deze wijze liet David weten dat Hij een Tempel wilde bouwen.

Maar diezelfde nacht maakte God Nathan duidelijk dat David door zijn militaristische loopbaan niet de aangewezen persoon voor dit project was. De zoon van David, Salomo, zou echter de Tempel bouwen. Toen maakte God het ontwerp voor het bouwwerk, zoals Hij dat wenste, bekend.

Gedurende de jaren die daarop volgden, bleef David bezig met plannen voor zijn grote wens een huis voor God te bouwen. Hij kocht de dorsvloer van Ornan, gewoonlijk de berg Moria genaamd, als bouwplaats.

Het is interessant te weten, dat algemeen wordt aangenomen dat dit dezelfde plaats is waar Abraham ruim 1000 jaar eerder zijn zoon Izak heen bracht om hem te offeren. U zult zich herinneren dat God, nadat Abrahams gehoorzaamheid en geloof waren beproefd, voor een ram zorgde om als offer te dienen.

Daarna begon David materiaal voor de bouw van de Tempel te verzamelen. David wilde kwaliteit voor het huis van God en was er mischien niet van overtuigd dat de jonge Salomo het beste materiaal en de beste vaklieden zou nemen.

David stierf op 70-jarige leeftijd en droeg de verantwoordelijkheid voor de bouw van de Tempel aan Salomo over.

De bouw door Salomo

Om de vrede in Israël te bewaren,

schonk Salomo eerst aandacht aan zijn militaire positie en bouwde een imposant leger op van wagenmenners en ruiters — met ongeveer 1500 wagens en 12.000 paarden.

Toen ging hij aan het werk om zijn koninkrijk een goede economische basis te geven. Zijn kopermijnen en smeltovens en zijn scheepvaart en transportondernemingen werden beroemd. Karavanen van kamelen, en ook schepen leverden een imponerende stroom van goederen en diensten. De belastingen werden verhoogd.

De rijkdom zorgde voor de middelen om van Jeruzalem een prachtige stad te maken. Salomo bouwde een paleis voor zichzelf dat veel imposanter was dan dat van David.

Vier jaar nadat hij koning was geworden, begon Salomo aan de bouw van de magnifieke Tempel. Het project zou zeven jaar duren. Naast de materialen en vaklieden die David voor deze onderneming had bijeengebracht, huurde Salomo nog meer werklui en kocht nog meer mooie materialen.

Hoewel het volgens hedendaagse normen geen geweldig groot gebouw was, was de Tempel die Salomo bouwde voor die tijd buitengewoon ontzagwekkend. De Tempel was niet bedoeld om aan duizenden mensen tegelijk plaats te bieden. Het was het centrum van de eredienst. De priesters moesten nauwkeurig voorgeschreven taken en rituelen uitvoeren. De dierenoffers werden vóór de Tempel gebracht — niet erin.

Het vakmanschap en de constructie van de Tempel waren van de hoogste kwaliteit. De belangrijkste muren werden opgetrokken uit stenen blokken uit een steengroeve niet ver van de Tempelberg. De muren werden verstevigd met flinke balken. Op de fijnbesneden horizontale balken kwamen dakplaten en pannen.

Muren en deueringen werden bekleed met prachtig geverfde stof. De hoofdingang van de Tempel werd geflankeerd door twee massief bronzen pilaren van 1.80 meter doorsnee en zo'n 9 tot 12 meter hoog. Deze en ontelbare andere bronzen voorwerpen werden volgens een procédé gemaakt dat voor die tijd zeer geavanceerd was. Voor rituelen en offeranden werden bronzen attributen gebruikt.

Het duurde niet lang of deze fabelachtige Tempel werd onder de Hebreeuwse volken een symbool voor de verering van God, en zijn roem verspreidde zich door het gehele Midden-Oosten.

Maar de periode van vrede en welvaart onder Salomo was slechts van korte duur.

Het verval van het koninkrijk

Na de dood van Salomo werd Israël door een revolutie verscheurd. De noordelijke stammen vormden een afzonderlijke natie die de naam Israël behield. Het zuidelijke deel ging verder onder de naam Juda.

Tussen 721 en 718 v.Chr. werden de noordelijke stammen in ballingschap naar Assyrië gevoerd. De meeste van deze mensen zijn nooit naar hun eigen land teruggekeerd, maar trokken in latere eeuwen naar Europa en andere delen van de wereld.

Als u wilt weten waar de zogeheten „verloren” stammen van Israël tegenwoordig verblijven, kunt u ons boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën* bestellen.

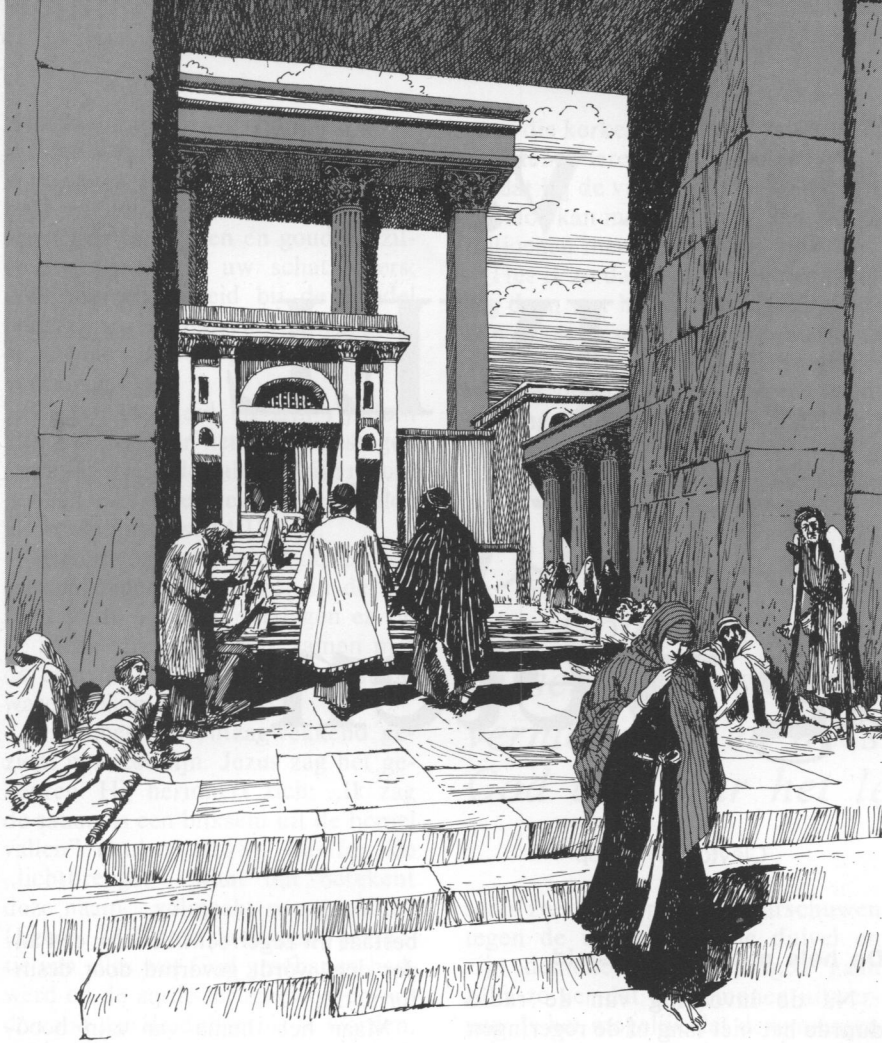
Juda trok geen lering uit wat er met Israël gebeurde en bleef de levenswijze van God verwerpen, en tussen 604 en 585 v.Chr. werd ook Juda door Nebukadnezar en de Babyloniërs in slavernij meegevoerd.

In het jaar 604 voerden de Babyloniërs de eerste slaven van Juda naar Babylon. Onder de gevangenen bevonden zich Daniël en Ezechiël. In de 19 daaropvolgende jaren kwamen de Joden in Judea steeds weer in opstand tegen de Babyloniërs. In die tijd voerde de profeet Jeremia trouw Gods werk uit.

Zedekia, die de laatste koning van Juda zou zijn, ging, in weerwil van de waarschuwingen van Jeremia, een onverstandig verbond met de farao van Egypte aan. Woedend stuurde Nebukadnezar zijn legers op de ene versterkte Joodse stad na de andere af. Hij belegerde Jeruzalem. Daarna was het nog slechts een kwestie van tijd.

In de zomer van 587 v.Chr. braken de Babyloniërs door de noordelijke muur van Jeruzalem heen en overspoelden de stad. Koning Zedekia vluchtte naar Jericho, maar werd achterhaald en voor Nebukadnezar geleid, zoals Jeremia voorspeld had.

De zonen van de koning werden voor zijn ogen gedood en daarna stak men hem de ogen uit. Hij werd aan handen en voeten gebonden en naar Babylon gebracht, waar hij stierf.

Het paleis en de Tempel werden geplunderd en in brand gestoken. De glorie van de Tempel van Salomo was ten einde. Hij had meer dan 350 jaar bestaan.

Toestemming voor de terugkeer

Volgens de profetieën zou de Joodse ballingschap in Babylon 70 jaar duren.

In 539 v.Chr. werd Babylon door het machtige Perzische leger, onder aanvoering van Cyrus, belegerd. In een nacht dat men in Babylon een feest vierde met veel dronkenschap, liet Cyrus het water van de Eufraat ongemerkt in irrigatiekanalen stromen en marcheerde met zijn soldaten door de droge rivierbedding, viel de stad in de vroege ochtenduren binnen en kreeg haar in enkele uren in zijn macht.

Perzië werd het heersende wereld-

rijk en erfde de Joodse ballingen. Maar de Perzen volgden een heel andere politiek dan de Babyloniërs. Zij lieten de overwonnen volken in hun eigen land leven en op het gebied van de godsdienst hun eigen oude tradities volgen. Eerder gedeporteerde volken kregen toestemming naar hun eigen land terug te keren.

In 538 v.Chr. vaardigde Cyrus een decreet uit waarin de Joodse onderdanen in zijn rijk toestemming kregen naar hun land terug te keren en met de wederopbouw te beginnen. Langzaam begonnen groepjes mensen naar Jeruzalem terug te gaan. Onder hen bevond zich ook een afstammeling van koning Jojachin, Zerubbabel. Hij zou gouverneur worden en een belangrijke rol spelen in de wederopbouw van Jeruzalem en een nieuwe Tempel.

De tweede Tempel

Zerubbabel en Jozua, de hogepriester, lieten het puin van de Tempelberg wegruimen. Het eerste punt

De geschiedenis van de tempel is een ingewikkelde mozaïek van opkomst en neergang, van glorie en geweld — en van profetische betekenis!

dat op het programma stond, was de oprichting van een nieuw altaar en de hervatting van de dierenoffers. Vervolgens werd het Loofhuttenfeest op de Tempelberg gevierd.

Het is belangrijk te weten dat er in die tijd voor een altaar of voor religieuze samenkomsten geen tempel nodig was.

Vervolgens begon Zerubbabel met de bouw van een tempel. Evenals Salomo, huurde hij goede vaklui en bestelde cederhout. De Leviëten kregen bij het project verantwoordelijke functies. Gezangen en religieuze ceremonies riepen herinneringen op aan de glorie van de eerste Tempel.

Maar dit zou niet lang duren. Door vele problemen moest het werk worden stilgelegd.

Er verliep meer dan tien jaar. Daarna werd er met onregelmatige tussenpozen aan de Tempel gewerkt. In 515 v.Chr. was het hoofdgebouw van de Tempel klaar en werd ingewijd. Deze tweede Tempel was even groot als de Tempel die Salomo had gebouwd, maar kon zich in geen enkel opzicht meten met het magnifieke bouwwerk dat Nebukadnezar had verwoest. Door de profetieën van Daniël, Ezechiël, Haggai en Zacharia begonnen vele mensen uit te kijken naar de komst van het koninkrijk van de Messias, en deze tweede Tempel leek daar een belangrijke rol in te spelen. Maar de jaren verstrekten en de Tempel verkreeg niet die glorie die Ezechiël beschreven had (zie Ezech. 40-48). En er was geen spoor van de Messias te bespeuren.

In werkelijkheid had Ezechiël niet over deze tijd van wederopbouw geprofeteerd, maar voorzag hij de Tempel die gebouwd zou worden na de komst van de Messias — niet ervoor.

In Perzië had een vrome Jood, Nehemia, een hoge functie in de Perzische regering gekregen. Toen hij hoorde van de erbarmelijke stand van zaken in Jeruzalem, vroeg hij toestemming om een expeditie naar Jeruzalem te ondernemen en de wederopbouw, die zolang vertraagd was, te voltooien. □

(Wordt vervolgd)

Wat u van DE DUIVEL niet mag weten

Clayton D. Steep

Satan de duivel is bovenmate slim. Geen wonder. Voordat hij de duivel werd, was hij een schitterend geestelijk wezen — een aartsengel. In die tijd was hij „vol van wijsheid” (Ezech. 28:12).

Toen Satan evenwel tegen de heerschappij van God in opstand kwam, onttaarde al deze wijsheid in list en bedrog.

Dit is een van de redenen waarom hij erin geslaagd is de hele mensheid te misleiden (Openb. 12:9).

Het is geen geringe prestatie. Er wordt weleens gezegd: „Men kan alle mensen een tijdje voor de gek houden. Sommige mensen kan men altijd voor de gek houden. Men kan echter niet alle mensen altijd voor de gek houden.” Geloof u dat maar niet — Satan is erin geslaagd. Beginnend bij Eva en door haar bij Adam, heeft Satan de hele mensheid in iedere generatie misleid.

Hoe doet hij dat? Hij verschijnt niet aan iedere mens persoonlijk om hem voor te liegen, zoals hij bij Eva deed. Dat hoeft hij ook niet te doen. Hij gebruikt een veel doeltreffender methode.

De hele mensheid misleid

Na de invoering van de radio duurde het niet lang of de regeringen van verscheidene landen ontdekten dat de radio een machtig middel was om propaganda te verspreiden — om de eigen bevolking of de vijand te beïnvloeden, te verwarren, en zelfs te bedriegen.

Radio en tv zijn, vooral in tijd van oorlog, gebruikt voor regelrechte onwaarheid en voor „desinformatie”.

Desinformatie is een mengeling van waarheid en leugen: voldoende waarheid om het geloofwaardig te laten schijnen, maar ook voldoende onwaarheid om het geheel tot bedrog en misleiding te maken. Mensen die geen andere keus hebben dan naar de programma's van deze gecensureerde media te luisteren, hebben weinig kans om de waarheid te horen als die programma's samengesteld worden met het doel te misleiden.

Ook Satan „zendt” sinds lang zijn misleidende boodschap „uit.” Hij is „de vader der leugen”. Hij is „de overste van de macht der lucht” (Ef. 2:2). Hij verspreidt een instelling van opstandigheid. Hij straalt een geest van openlijke minachting uit, een denkwereld van ongehoorzaamheid. Een deel van zijn boodschap

bestaat uit regelrecht bedrog; een ander deel wordt gevormd door desinformatie.

Maar het thema van zijn boodschap is altijd hetzelfde: onderwerp u niet volkomen aan Gods regering.

De val van Satan

Toen Satan nog een rechtvaardige aartsengel was, benoemde God hem tot heerser over deze aarde. Maar met deze positie was hij niet tevreden. Hij werd steeds meer gedreven door ijdelheid en hebzucht. Ezechiël 28:16 geeft aan dat dit wezen, dat „volmaakt was van gestalte”, zich bezighield met de handel en dat de voorspoed door deze handel bijdroeg tot zijn val. Wij kennen geen verdere bijzonderheden, maar wij kunnen er zeker van zijn dat hij handeldreef uit winstbejag. Het was niet zijn doel om veel te *geven*, maar om veel te *nemen*, te bezitten.

De concurrerende economische systemen van deze wereld zijn op ditzelfde principe gebaseerd. En dat principe is afkomstig van Satan. Maar hij wil niet dat u dat weet.

In vers 18 wordt iets gezegd over „het onrecht bij uw koophandel”. De menselijke vorst van Tyrus, het grote handelscentrum uit de Oudheid, was een type van Lucifer (Satans naam

voor zijn val).

Lees wat er in vers 4 en 5 over hem wordt gezegd: „Door uw wijsheid en uw inzicht hebt gij u een vermogen verworven en goud en zilver verzameld in uw schatkamers; door uw wijs beleid bij de handel hebt gij uw vermogen vermeerderd, en uw hart is trots geworden op uw vermogen.”

Zijn schoonheid en zijn rijkdom zijn Lucifer naar het hoofd gestegen (vers 17). Hij wilde alles in zijn macht hebben, niet alleen de aarde. Hij wilde als God zijn (Jes. 14:12-14).

Hierom organiseerde Lucifer een opstand tegen Gods troon in de hemel. Maar hij werd verslagen en op de aarde teruggeworpen, samen met de engelen die met hem in opstand waren gekomen.

Dit moet een ontzagwekkend gezicht geweest zijn. Jezus zag het gebeuren. Hij herinnert zich: „Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen” (Lukas 10:18). Lucifer, de „lichtbrenger”, want dat betekent deze naam, „volmaakt van gestalte” (Ezech. 28:12) en de hoogste perfectie van alles wat God geschapen had, werd op de aarde teruggeworpen om de vorst van de duisternis te worden.

Hoewel Satan gevallen is, heeft God hem de positie van „overste der wereld” nog niet ontnomen, zoals Jezus ook heeft bevestigd (Joh. 14:30). De duivel heeft gezag over de koninkrijken van deze aarde (Lukas 4:5-6).

Bij zijn snel naderbij komende terugkeer naar de aarde zal Jezus hem de heerschappij over deze wereld ontnemen. Dan zal Satan worden gebonden, en voor een periode van duizend jaar de wereld niet meer kunnen misleiden (Openb. 20:3).

Tot die tijd zal hij de hele mensheid blijven bedriegen.

De hele wereld?

„Nu,” zullen sommigen van mening zijn, „ik ben het er zeker mee eens dat Satan veel mensen heeft misleid. Ik weet zeker dat hij de atheïsten aan zijn kant heeft. En er zijn volksstammen die openlijk toegeven dat zij de duivel aanbidden. En dan zijn er nog de mensen die door en door slecht zijn. Ik ben ervan overtuigd dat Satan al die mensen ook misleid heeft.

„Maar de hele wereld? Kom nou,

en al die kerken dan die de belijdende christenen leren dat Satan de boze is, en dat hij de vijand van God en mens is? Hoe kan men nu zeggen dat al die miljoenen mensen zijn misleid?”

Het is zo dat veel mensen eenvoudig doen wat hun juist lijkt. Zij zouden nooit bewust iets met Satan te maken willen hebben. Velen zijn er, volgens de normen van deze wereld, buitengewoon „goed”. Kunnen zij allen misleid zijn?

Er zijn oprechte theologen die ons

De volledige onderwerping aan Gods wet kenmerkt het verschil tussen Satans brede weg naar de vernietiging en de smalle weg van God die naar het leven leidt.

soms zeer welsprekend waarschuwen tegen de werken van de duivel en zijn demonen, en sommigen gaan zelfs zo ver dat zij demonen uitwerpen. Is het mogelijk dat deze mensen misleid zijn door dezelfde duivel waartegen zij prediken?

En als u een van die mensen bent die geestelijk gesproken uit de wereld van Satan gekomen zijn, zoals alle ware christenen, betekent dat dan dat u nu immuun bent voor de misleidende invloed van Satan en voor zijn bedriegerijen? Kan hij u voor de gek houden?

Het is van essentieel belang dat wij inzicht hebben, dat „zijn gedachten ons niet onbekend zijn”, zodat hij geen overwicht op ons heeft (2 Kor. 2:11).

Hier volgt een van de belangrijkste listen van Satan. Het is iets waarvan de duivel beslist niet wil dat u het weet.

Satan sluit compromissen

Satan is de vader van het compromis. Hij is flexibel. Hij stelt zich plooibaar op. Hij geeft en neemt, zolang — en dit is het allerbelangrijkste punt — zolang hij uiteindelijk zijn zin krijgt. Dat wil zeggen, zolang degenen met wie hij het op een akkoordje gooit zich niet volkomen aan Gods regering onderwerpen.

Zoals wij gezien hebben, wordt in de Bijbel heel duidelijk gezegd dat Satan de hele wereld heeft misleid (Openb. 12:9). Hoe heeft hij dit voor elkaar gekregen? Door compromissen te sluiten.

De duivel heeft iedereen iets te bieden. De brede weg die naar vernietiging leidt — de weg die de mensheid volgt — is breder dan u zich misschien heeft gerealiseerd. Hij is verdeeld in ontelbare rijstroken. Voor iedereen ziet tenminste

een van die stroken er aantrekkelijk uit. Maar zij leiden allemaal naar hetzelfde doel: de ondergang.

Als de duivel zijn zin kreeg, zouden wij ongetwijfeld allemaal atheïstische, anarchistische God-haters zijn die alleen maar kwade dingen wenssen te doen. Maar hij is er niet in geslaagd dit voor elkaar te krijgen. Het merendeel van de mensen is niet zo. Er zijn mensen die de duivel aanbidden. Maar het zijn er slechts enkelen. Er zijn ook mensen die ontkennen dat Satan bestaat en mensen die er geen mening over hebben. Maar dat kan Satan in wezen niet schelen. Zolang zij God maar niet gehoorzamen.

Wij kennen de afbeeldingen van Satan als een grappig persoontje met een rood gezicht, een geitesik, kleine horentjes op zijn hoofd en een lange, puntige staart; of de afbeeldingen waarop hij rondsprintt tussen vlammen en rookwolken, met zijn hooivork zwaait en vrolijk, kwaadaardig gegiechel uitstoot. Voor sommigen is dit concept juist, anderen vinden het belachelijk.

Het kan Satan niet schelen. Het maakt hem niet uit of de mensen hem belachelijk willen maken en hem willen zien als bijgeloof, een mythe — zolang zij maar zijn weg volgen.

Wist u dat Satan, als hem dat uitkomt, zelfs bereid is om u veel van Gods wetten te laten opvolgen? Zolang er maar één punt van de wet is — wat dat ook in uw geval mag zijn — dat u weigert in acht te nemen.

De reden hiervoor is, dat Satan heel goed weet dat God heeft verordeneerd dat het overtreden van één onderdeel van zijn wet van liefde overeenkomt met het overtreden van de hele wet (Jak. 2:10-11). Als men dus weigert zich aan een enkel punt te onderwerpen, komt dat overeen met het zich verzetten tegen de gehele goddelijke gedragscode. Iemand die zich aan een dergelijke opstandigheid schuldig maakt, heeft zich duidelijk niet volkomen aan God onderworpen.

Dat is voldoende voor Satan.

Gods wet van kracht

Er zijn mensen in deze wereld die ons krachtig waarschuwen tegen Satan en zijn boze werken. Zij kunnen zijn wegen verwerpen als corrupt. Zij kunnen aantonen hoe hij de mensen door middel van de hedendaagse muziek en het amusement bereikt. Zij kunnen hun toehoorders zeggen dat zij de duivel moeten weerstaan. Zij kunnen beweren dat zij demonen uitwerpen. Zij kunnen er zelfs op aandringen dat wij Jezus Christus moeten aanvaarden als onze persoonlijke Verlosser.

U kunt het geloven of niet, maar ook deze dingen kunnen allemaal heel goed in Satans systeem passen. Op welke wijze? Doordat bijvoorbeeld de denominaties, hoe krachtig de prediking ook is, niet onderwijzen dat wij alle heilige wetten van God moeten gehoorzamen, dat wij zijn sabbatten moeten heiligen, dat wij ons aan Hem moeten onderwerpen en Hem alles moeten geven wat Hem toekomt. Doordat ze in plaats daarvan zeggen dat de wetten van God hebben afgedaan, dat ze niet langer bindend zijn voor christenen.

Luister naar hetgeen Jezus ons onderwijst! Hij verklaarde: „Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen” (Matth. 5:17).

Jezus heeft ons inderdaad laten zien hoe wij Gods superieure wet kunnen vervullen. Hierin heeft Hij de christenen een voorbeeld gesteld, omdat ook

van hen verwacht wordt dat zij de wet vervullen (Jak. 2:8-12).

Lees wat Jezus zei over hen die Hem ‘de Here’ noemen — zoals Satan in zijn systeem van compromissen toestaat — maar die geen gehoorzaamheid aan Gods wetten onderwijzen: „Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil [gehoorzaamt aan! — precies wat Satan niet wil] mijns Vaders, die in de hemelen is.

Doe wat Satan niet wil dat u doet: onderwerp u volkomen aan God . . . ,biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden”.

Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan [allemaal met Satans goedkeuring!]? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid” (Matth. 7:21-23).

Wetteloosheid! Het is een kwestie van wet — van regering, van gehoorzaamheid aan Gods levenswijze zoals die in zijn Woord geopenbaard wordt — en laat niemand u iets anders wijsmaken.

De volledige onderwerping aan Gods wet kenmerkt het verschil tussen Satans brede weg naar de vernietiging die voor iedereen iets te bieden heeft, en de smalle weg van God die naar het leven leidt (vers 13-14).

Maar de duivel wil niet dat u dat weet. Hij wil dat u denkt dat het verschil bestaat uit de vraag of een kerk wel of niet „de Christus preekt” en gelooft dat Hij de Verlosser is. Hij wil niet dat u weet dat u vergeefs kunt geloven dat Jezus Christus de Verlosser is en Hem zelfs vergeefs kunt aanbidden (Markus 7:7)!

Ga niet op uiterlijke schijn af

Satan is er een expert in om het

kwaad goed te doen lijken. Door compromissen te sluiten kan hij iets wat slecht is met zoveel goede dingen combineren dat het volkomen onschuldig lijkt. Maar pas op! Een glas helder water met een paar druppels cyanide ziet eruit als een onschuldig glas helder water.

De duivel wil niet dat u weet dat alles wat kwaad is er niet altijd als zodanig hoeft uit te zien. Er hangt geen kaartje aan dat uw aandacht

vestigt op het feit dat het kwaad is.

Satan laat het kwade goed lijken en klinken. Hij volgt de strategie van de vermomming (Matth. 7:15). Hij liet Eva geloven dat de onschuldig ogende, maar verboden vrucht goed voor haar was (Gen. 3:1-6). Toen hij Jezus ertoe probeerde te brengen God ongehoorzaam te zijn, citeerde hij zelfs bijbelteksten (Matth. 4:6).

Satan is een bedrieger. U kunt er alleen op vertrouwen niet door hem misleid te worden als u Gods Woord bestudeert en gelooft, en gehoorzaam bent aan zijn wetten. Het is noodzakelijk om Gods heilige Geest te vragen om licht en begrip te verschaffen.

Doe wat Satan niet wil dat u doet: onderwerp u aan God. En „biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden” (Jak. 4:7).

Zo kunt u Satans invloed in uw leven kwijtraken. Zo kunt u op het punt komen waarop u dezelfde zegevierende verklaring over de duivel kunt afleggen als Jezus Christus: „Hij heeft aan Mij niets” (Joh. 14:30)!

Voor meer informatie over dit machtige en door en door slechte wezen dat bekendstaat als Satan de duivel, kunt u ons gratis boekje *Heeft God een duivel geschapen?* bestellen. □

GENADE

Begrijpt u werkelijk wat het is?

Het woord genade is bij iedere christen bekend, maar is toch voor velen een verwarrend begrip. Gods Woord geeft ons echter een helder inzicht.

Douglas G. Peitz

Is genade slechts onverdiende vergeving van zonde, zoals zovelen menen, of is het meer? Waarom hebben wij genade nodig, als we het al nodig hebben? Maakt genade een eind aan de noodzaak Gods geboden te onderhouden? Laten wij in de Bijbel kijken en het antwoord uit Gods Woord halen.

Genade in het Nieuwe Testament

Het nieuwtestamentische griekse woord dat als „genade” is vertaald, is *charis*. In de eerste eeuw was *charis* een veelvuldig gebruikt woord, waarvan de voornaamste betekenis was: „dat wat plezier geeft of aangenaam is”. *Charis* had evenwel een verscheidenheid aan betekenissen die geen betrekking hebben op de genade van God jegens de mens. Alvorens te bezien wat Gods genade is, kijken wij eerst naar deze andere betekenissen.

In de beschrijving van Jezus' vroege ontwikkeling schreef Lukas: „Het kind groeide op en werd krachtig, en het werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem” (Lukas 2:40). Met andere woorden, God was met Jezus Christus zeer ingenomen. Klaarblijkelijk wordt *charis* hier niet gebruikt in de betekenis van onverdiende vergeving van zonde; Jezus was immers zonder zonde (Hebr. 4:15; 2 Kor. 5:21).

In het boek Handelingen gebruikt Lukas *charis* om vriendelijkheid, genegenheid of welwillendheid jegens iemand uit te drukken. God gaf Jozef „genade [*charis*] en wijsheid tegenover Farao, de koning van Egypte” (Hand. 7:10). Ook de pasverwekte Kerk stond in de gunst, *charis*, bij de bevolking van Jeruzalem en omstreken (Hand. 2:46-47).

Charis kan ook dankbaarheid uitdrukken. Paulus zei: „Maar Gode zij dank [*charis*], die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus” (1 Kor. 15:57).

En *charis* kan worden gebruikt om een gift of gunst als daad van welwillendheid aan te geven: „En de overpriesters en de voornaamsten der Joden dienden klachten tegen Paulus bij hem [Festus] in, en verwachtten van hem een gunst [*charis*] ten nadele van Paulus, verlangende, dat hij hem naar Jeruzalem zou laten komen, daar zij een aanslag smeedden om hem onderweg om te brengen” (Hand. 25:2-3).

Gods genade

Het woord *charis* werd in de Griekse wereld in al deze betekenissen gebruikt. De nieuwtestamentische schrijvers evenwel pasten dit woord in een nieuwe betekenis toe teneinde te omschrijven wat God voor de mensheid doet. Zij beseften dat Gods plan van behoud zo vriendelijk, zo barmhartig, zo onverdiend en zoveel dank waard is dat het de zuiverste *charis* is!

Gods doel is Zichzelf te reprodu-

ceren. Zij die door God worden geroepen (Joh. 6:44) krijgen de kans zich te bekeren en het offer van Jezus Christus te aanvaarden. Na te zijn gedoopt ontvangen zij Gods heilige Geest (Hand. 2:38), die hen in staat stelt goddelijk karakter te ontwikkelen en uiteindelijk in het Gezin van God te worden geboren (1 Joh. 3:1-2).

Charis is een alomvattend woord voor het hele proces van bekering dat door Gods kracht tot stand komt.

Waarom genade noodzakelijk is

Waarom is genade noodzakelijk voor behoud (Ef. 2:8)? En waarom zijn alle pogingen om behoud te verdienen vergeefs (vers 9)? Er zijn twee redenen.

Ten eerste: „allen hebben gezondigd” (Rom. 3:23), en zonde is de overtreding van Gods wet (1 Joh. 3:4), en „het loon, dat de zonde geeft, is de dood” (Rom. 6:23). Wij hebben allen de doodstraf verdiend. En zoals ook vandaag elke overheid weet, kan de schending van de wet niet ongestraft blijven, anders is anarchie het gevolg. Er moet een straf worden ondergaan, ongeacht hoeveel spijt de misdadiger heeft of hoe goed hij belooft voortaan te zullen zijn.

Evenzo kunnen ons berouw en daaropvolgend goed gedrag nooit de straf voor de zonde vergelden, want de straf is de dood. En Gods wetten zijn van kracht. God sluit met de zonde geen compromis door een levenswijze toe te staan die tot verdriet, ellende en de dood leidt. De

straf voor onze zonden moet worden ondergaan.

Ten tweede, niet alleen hebben wij gezondigd, maar de mens is zelf niet in staat de zonde te overwinnen. Paulus zei in Romeinen 8:7 „dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet”. Onze beste inspanningen zijn vergeefs, tenzij God ons de hulp geeft die wij nodig hebben.

Gods genade jegens ons begint wanneer God ons begint te roepen. Tenzij God ons verstand opent, kunnen wij zijn doel niet begrijpen (Joh. 6:44). Paulus zei dat God hem „door zijn genade geroepen heeft” (Gal. 1:15).

Het feit dat u de waarheden van God, zoals die in de Bijbel zijn geopenbaard kunt begrijpen, is een gevolg van de genade van God. Geroepen worden is evenwel slechts het begin van genade.

Het proces van bekering vereist meer dan begrip. Het vereist verandering, bekering. Wij moeten uit eigen vrije wil kiezen voor gehoorzaamheid aan God. Maar tenzij God ons toont waarvan wij ons moeten bekeren en wat het belang ervan is Hem gehoorzaam te zijn, kunnen wij ons niet bekeren. De goedheid van God leidt ons tot bekering, verklaart Paulus in Romeinen 2:4 (zie *Statenvert.*).

Spijt hebben van het zondigen, en veranderen is echter niet genoeg. Gods genade gaat dus verder met het offer van Jezus Christus: „want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus. Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel [als verzoenend slachtoffer] door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen” (Rom. 3:23-25).

Jezus Christus onderging in onze plaats de straf van de zonde, de dood. Christus' offer is de hoogste uitdrukking van goddelijke genade. Het is totaal onverdiend (Rom. 5:6-8).

Christus' offer bevrijdt ons van de straf wegens het schenden van Gods wet. Maar het schaft de wet niet af! Zou God nu het schenden van de wetten toestaan waardoor juist de dood van zijn eigen Zoon noodzakelijk werd? Natuurlijk niet.

Genade heft Gods wet niet op. Genade is juist nodig omdat Gods

wet eeuwig bindend is. Zoals Paulus verklaarde: „Mogen wij bij de zonde [bij de overtreding van de wet; 1 Joh. 3:4] blijven, opdat de genade toeneme? Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven?” (Rom. 6:1-2.) Verder leven in de zonde zou een bespottung van het grote offer van Jezus Christus zijn.

Onverdiend maar niet onvoorwaardelijk

Op dit punt bestaat bij veel mensen een misverstand. Genade is onverdiend, maar niet onvoorwaardelijk. Er zijn twee voorwaarden: berouw met bekering en geloof (Markus 1:5; Hand. 2:38). Hoewel wij behoud nooit kunnen verdienen, stelt God bepaalde eisen voor het ontvangen van zijn genade.

Laten wij dit goed begrijpen. Heeft God ons eenmaal, door zijn genade, de noodzaak geopenbaard ons te bekeren en, als vergelding voor onze zonden, het offer van Jezus Christus nederig te aanvaarden, dan moeten wij ons aandeel doen. Wij moeten ons vrijwillig aan God overgeven, in de erkenning dat wij verkeerd zijn, en de noodzakelijke veranderingen aanbrengen. Daarna moeten wij worden gedoopt, als een uiterlijk teken van onze bekering en ons geloof (Rom. 6:3-6).

Laat hier geen misverstand over bestaan: Gods genade is gratis en onverdiend, maar indien wij weigeren ons leven te veranderen — weigeren God te gehoorzamen — dan heeft Hij geen enkele verplichting ons zijn genade te schenken. God staat niet toe dat Christus' offer en zijn genade licht worden opgevat.

Het proces gaat verder. Petrus vertelt ons dat wij in genade moeten groeien (2 Petr. 3:18). Genade is onverdiende vergeving van zonde, maar het is nog veel meer. Immers, indien genade alleen de onverdiende vergeving van zonde was, hoe zouden wij dan in genade kunnen groeien, behalve dan door meer te zondigen? Nee, wij moeten, terwijl wij onder Gods genade komen, de zonde overwinnen.

Als u waarlijk onder Gods genade bent, zult u er ijverig naar streven Gods geboden te gehoorzamen. Paulus zei: „Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle

mensen, om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus, die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken” (Titus 2:11-14).

Door te groeien en te overwinnen moeten wij goddelijk karakter ontwikkelen, opdat wij uiteindelijk in het Gezin van God kunnen worden geboren. Dit kunnen wij echter niet alleen doen (Matth. 19:25-26). Wij hebben Gods Geest nodig. En zijn Geest is, door zijn genade jegens ons, een gift (Hand. 10:45; 11:17).

Gods Geest geeft ons de kracht die wij nodig hebben voor het ontwikkelen van karakter. Wij moeten er evenwel aan werken. Paulus zei: „Maar door de genade Gods ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is” (1 Kor. 15:10).

Groeien in genade is het overwinnen van de zonde door Gods Geest met onze eigen inspanningen te verbinden. Zonder Gods hulp is het overwinnen van de zonde onmogelijk.

Tenslotte zal, nadat wij door middel van Gods Geest goddelijk karakter ontwikkeld hebben, één laatste daad van genade aan ons worden geschonken: eeuwig leven! Wij verdienen de dood, maar wij zullen het eeuwige leven ontvangen. Zoals Paulus zei: „Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here” (Rom. 6:23).

Ware genade is het hele proces van behoud.

Petrus vatte het prachtig samen: „Doch de God van alle genade, die u in Christus geroepen heeft tot zijn eeuwige heerlijkheid, Hij zal u, na een korte tijd van lijden, volmaken, bevestigen, sterken en grondvesten. Hem zij de kracht in alle eeuwigheid! Amen... [Ik heb] in het kort geschreven om u te bemoedigen en te betuigen, dat dit de ware genade van God is; daarin moet gij vaststaan” (1 Petr. 5:10-12). □

God's Wet van Liefde: de Basis van Waar Christendom

Iedereen weet dat, als wij een voorwerp loslaten, het niet in de ruimte zal wegdrijven, omdat de fysieke wet van de zwaartekracht altijd op dezelfde manier werkt.

Er zijn andere wetten die even zeker als die van de zwaartekracht zijn, en die, als men zich eraan houdt, tot een gelukkig, interessant en bevredigend leven zullen leiden.

Jezus Christus kwam naar de aarde om ons te leren hoe Gods wet van liefde moet worden toegepast om een gelukkig en overvloedig leven te kunnen leiden (Joh. 10:10). Tevens openbaarde Hij hoe wij wedergeboren leden van het over het universum heersende Gezin van God kunnen worden!

Het is van vitaal belang dat wij van de wet van God de ware intentie en het ware doel begrijpen. De Bijbel toont ons op welke wijze de wet de grondslag van waar christendom is.

1. Hoe omschrijft de Bijbel de aard en het karakter van God? 1 Joh. 4:16. Hoe vatte Jezus de wet van God samen? Matth. 22:35-40.

Gods karakter kan worden samengevat door het woord *liefde*. Gods liefde is een onbaatzuchtige bezorgdheid voor anderen. Het is de levenswijze van geven, dienen, helpen, delen.

Gods wet is de weg van Gods liefde. De wet karakteriseert Gods levenswijze, de levenswijze die de twee leden van het Goddelijke Gezin altijd hebben gevolgd. God de Vader en God de Zoon leven in volmaakte harmonie samen. De Vader is het hoofd van het heilige Gezin van God en Jezus Christus doet precies wat de Vader Hem zegt te doen (Joh. 8:29; 10:30).

Deze twee goddelijke wezens volgden de weg van liefde reeds voordat zij engelen schiepen en voordat zij de materie schiepen. Gods wet van liefde leidt altijd naar vreugde, vrede, geluk en grote voldoening.

Gods wet van liefde regelt ook het gedrag van alle engelen jegens elkaar en jegens hun Schepper. Dat wil zeggen, totdat Lucifer, de machtige en schitterende aartsengel die God aan het hoofd van een derde deel van alle engelen had geplaatst om hun activiteiten op aarde te leiden, tegen God in opstand kwam! Voor meer informatie over deze opstand en de oorsprong van Satan de duivel, kunt u ons schrijven om het

gratis boekje *Heeft God een duivel geschapen?*

2. Wat is de bijbelse definitie van zonde? 1 Joh. 3:4. Staat er duidelijk in de Bijbel dat Lucifer en zijn engelen zondigden? Ezech. 28:14-16; 2 Petr. 2:4.

Zonde is de schending van Gods wet van liefde. Het is het tegengestelde van vrede, samenwerking en harmonie, het tegengestelde van dienen en zorgzaamheid voor anderen.

In zijn Woord openbaart God dat Lucifer de eerste zondaar werd. Er kwam ijdelheid, wellust en hebzucht in hem op. Hij werd ontevreden met de heerschappij over slechts één planeet; hij redeneerde dat God oneerlijk was geweest; hij wilde over het gehele universum heersen. Daarom organiseerde hij zijn engelen tot een leger en ging daarmee naar de hemel in een poging God van al zijn gezag te beroven.

Lucifer en zijn engelen faalden daarin en werden terug naar de aarde geworpen (Jes. 14:12-14; Lukas 10:18; Judas 6). Lucifer, die nu Gods tegenstander was, werd Satan en zijn engelen werden demonen genoemd. Zij zijn nog steeds actief bezig te pogen Gods plan te dwarsbomen en zo hebben Satan en zijn demonen de wereld misleid met betrekking tot de noodzaak Gods wet van liefde te volgen (Openb. 12:9).

3. Zijn alle 10 punten van Gods grote wet overzichtelijk voor ons in de Bijbel opgesomd? Ex. 20:1-17; Deut. 5:6-21. Hoe kunnen wij weten dat het er precies 10 zijn? Ex. 34:28; Deut. 4:13.

4. Kende de patriarch Abraham — de vader der gelovigen (Rom. 4:11, 16) — de wet van God en dacht hij dat het belangrijk was die na te leven? Gen. 26:5. Welke houding had koning David — die door God een man naar zijn hart werd genoemd (Hand. 13:22) — jegens gehoorzaamheid aan Gods wet? Lees heel Psalm 119 en in het bijzonder vers 97-100 en 105.

Zowel Abraham als David hielden de geboden. Zij hadden een diep respect voor de wet van God. Dit is één belangrijke reden waarom zij in de toekomstige regering van God op aarde een belangrijke positie zullen bekleden.

5. Kwam Jezus Christus om Gods wet af te schaffen? Matth. 5:17-19. Hield Hij de Tien

Geboden? Joh. 15:10. Leerde Hij anderen ze te houden? Matth. 19:16-19.

Deze verzen in Mattheüs 19 laten duidelijk zien dat Jezus specifiek naar de Tien Geboden verwees, ook al noemde Hij ze niet allemaal op.

6. Toont de Bijbel aan dat de Kerk die door Jezus werd gebouwd gehoorzaamheid aan de Tien Geboden en andere richtlijnen van Jezus zou onderwijzen en zich er zelf ook aan zou houden? Matth. 28:19-20; Openb. 12:17; 14:12. (In Openbaring 12 wordt de Kerk van God door een vrouw gepersonifieerd.)

Gods Kerk van vandaag herhaalt de woorden van David en onderhoudt Gods wet van liefde als de christelijke norm voor het leven.

7. Is de wet van God heilig, rechtvaardig en goed? Rom. 7:12. Is gemoedsrust een gevolg van het houden van Gods geboden? Ps. 119:165. Zegent God degenen die Hem willen gehoorzamen? Deut. 11:26-28; 30:9-10; Ps. 1:1-3.

Iemand die Gods wet houdt heeft een zuiver geweten. Hij leeft in vrede met God, met zichzelf en met zijn naaste. Hij heeft „de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat” (Filipp. 4:7).

Gods wet werd gegeven voor het geluk van de mens en om hem naar een vredig en overvloedig leven, en, boven alles, naar het eeuwige leven te leiden. Maar door ongehoorzaamheid aan de heilige, rechtvaardige wet van onze Schepper is de wereld vol strijd, armoede, onwetendheid en lijden.

8. Hoe vatte Jezus de wet van God samen? Matth. 22:37-39.

Aangezien de basis van Gods karakter liefde is (1 Joh. 4:16), is de wet van God de uitdrukking van het karakter van God. Jezus liet zien dat de Tien Geboden in wezen een richtsnoer zijn dat ons leert hoe wij God moeten liefhebben. De eerste vier geboden tonen hoe wij God moeten liefhebben, en de laatste zes hoe wij onze naaste — iedere medemens — moeten liefhebben.

9. Als wij Gods Geest ontvangen en gebruiken, zal de liefde van God die ons daardoor wordt verleend, ons dan in staat stellen Gods wet te „vervullen”, te gehoorzamen? Rom. 5:5; 13:8-10 (let i.h.b. op vers 10).

Wat liefde is wordt niet aan de interpretatie van de individuele christen overgelaten. De heilige liefde van God, ons gegeven door zijn heilige Geest, komt tot uitdrukking binnen de grenzen van Gods wet, de Tien Geboden. De geboden leiden door de Geest verwekte christenen in het uitdrukken van Gods liefde.

Daarom wordt de liefde tot God in de eerste plaats uitgedrukt in aanbidding en verering van God en in letterlijke gehoorzaamheid aan Hem, en vervolgens in onbaatzuchtige zorgzaamheid,

medeleven, vriendelijkheid en dienstbetoon voor de medemens.

10. Schuilt er enige waarheid in het algemene geloof dat het hebben van liefde de noodzaak om Gods wet letterlijk te gehoorzamen tenietdoet? 1 Joh. 5:2-3; Joh. 14:15; 15:9-10; 2 Joh. 6.

De apostel Johannes legde grote nadruk op Gods liefde. Maar niet één maal zei hij, of enige andere bijbelschrijver, met inbegrip van de apostel Paulus — die allemaal door God werden geïnspireerd (2 Tim. 3:16) — dat Gods liefde de wet van God afschaft, vervangt of vernietigt. Johannes, die een nauwe vriend, discipel en apostel van Jezus Christus was, maakte duidelijk dat iemand die werkelijk de liefde van God heeft, aan de geboden van God zal gehoorzamen.

11. Kan iemand zijn behoud verdienen door God te gehoorzamen? Rom. 6:23; Ef. 2:8-9. Kan anderzijds iemand Gods glorierijke, universum-besturende Koninkrijk — het Gezin van God — als wetsovertreder binnengaan? Rom. 6:23; 1 Kor. 6:9-10; Openb. 21:8; Matth. 7:21; 19:16-17.

Eeuwige leven is klaarblijkelijk een gift van God, niet iets wat u door het houden van Gods wet kunt verdienen. Met nog geen 10.000 levens waarin hij de Tien Geboden houdt kan iemand de onsterfelijkheid verdienen.

Evenmin echter kan iemand het eeuwige leven binnengaan als zondaar (1 Joh. 3:4; Rom. 6:23). In Gods Gezin zal nimmer een opstandige persoon worden geboren. God zal geen onsterfelijkheid verlenen aan iemand die in Satans weg volhardt!

Het naleven van Gods wet van liefde — zijn levenswijze — stelt iemand in staat meer als God te worden, totdat hij tenslotte, bij de opstanding, in Gods geestelijke Gezin wordt geboren, in het bezit van de volheid van Gods heilige, rechtvaardige, liefdevolle karakter (1 Joh. 3:9).

Onze Verlosser stelde ondubbelzinnig dat christenen ernaar moeten streven met zijn hulp door middel van de heilige Geest de Tien Geboden te onderhouden, erop vertrouwend dat Hij ten gunste van ons zijn offer zal laten gelden, wanneer wij tekortschieten en ons bekeren (1 Joh. 1:7-9).

Weldra breekt de tijd aan dat de hele wereld zal begrijpen en waarderen wat een ongelooflijke zegen de wet van God is. In de komende wereld van morgen zullen de mensen leren Gods wet van liefde na te leven (Jes. 2:2-3). Een glorieuze wereld van vrede en harmonie zal daarvan het resultaat zijn!

(Als u ons boekje *De Tien Geboden* nog niet heeft, schrijf ons dan om een gratis exemplaar.) □

Kan men op u vertrouwen?

Loyaliteit en betrouwbaarheid zijn in de relaties van vandaag ver te zoeken.

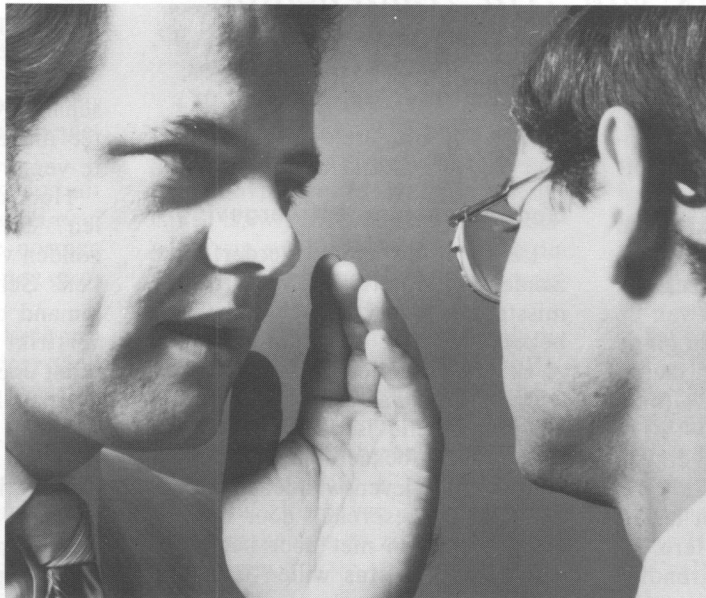
Richard J. Rice

Een vriendschap van vele jaren tussen twee mensen werd verbroken toen de een een geheim verder vertelde dat de ander hem had toevertrouwd. Er werd strict persoonlijke informatie aan derden doorgegeven.

De man wiens vertrouwen was geschonden, was diep geschokt. Een vriend in wie hij vertrouwen gesteld had, bleek een sluw verrader.

Hoeveel waarde hecht u aan betrouwbaarheid? Tot in hoeverre bent u te vertrouwen? Kan men erop rekenen — erop vertrouwen dat u persoonlijke informatie voor u houdt? Bewaart u consciëntieus de persoonlijke geheimen die anderen u toevertrouwen? Houdt u uw mond als vrienden en bekenden hun meest persoonlijke gevoelens blootleggen en bij u komen om advies?

Laten wij deze zaak eens om draaien. Hoeveel vrienden heeft u aan wie u uw diepste geheimen kunt toevertrouwen? Kunt u open en eerlijk met hen spreken over persoonlijke teleurstellingen, problemen en

frustraties, in de wetenschap dat zij dit alles voor zichzelf houden? Of bent u bang dat zij geschokt en vol afschuw zullen reageren en de informatie zullen doorspelen?

Zelfs onder onze naaste vrienden schijnt het moeilijk een werkelijk integere persoon te vinden. Bijna iedere dag horen wij roddelpraatjes en geruchten. Roekeloos wordt ieders vertrouwen beschaamd.

Deze betreurenswaardige toestand is in onze maatschappij een algemeen geaccepteerde zaak geworden. Wij schijnen de integriteit, een eis voor ware vriendschap, te hebben verloren.

Wat een afschuw moet dit bij de almachtige God opwekken, wiens ka-

rakter in de hoogste mate betrouwbaar is!

Een voorspelde situatie

De Bijbel heeft ons voor deze situatie in de eindtijd gewaarschuwd. Jezus heeft verklaard: „En dan zullen velen ten val komen en zij zullen elkander overleveren en elkander haten” (Matth. 24:10).

De apostel Paulus heeft er meer in het bijzonder de nadruk op gelegd dat er zeer veel verraders en onbetrouwbare mensen zouden zijn: „Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tij-

den zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, on dankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, verraderlijk” (2 Tim. 3:1-4).

Hebben wij ons aan deze laagheden schuldig gemaakt door het vertrouwen dat anderen in ons stelden te schenden?

Waarom betrouwbaarheid zo zeldzaam is

Waarom zijn betrouwbare vrienden in de tegenwoordige wereld zo zeldzaam? „Praatziekte” kan hier een belangrijke reden voor zijn, ofte-

wel grove onverschilligheid ten opzichte van de reputatie van anderen. Het lijkt erop dat wij slechts zelden nadenken over de schade die wij door ons geroddel anderen toebrengen.

Heeft u bijvoorbeeld weleens opgemerkt hoe een gesprek dat met een verheffend onderwerp begint vaak al snel overgaat op afbrekende roddels? Men verkondigt botweg en zonder erbij na te denken zijn mening en geeft onbeperkt uiting aan scherpe opmerkingen en verdachtmakingen.

Ware vrienden zullen alles doen wat in hun vermogen ligt om een struikelende naaste uit zijn benarde positie te redden, in plaats van zijn zonden aan iedereen kenbaar te maken.

God staat hier hoogst afkerig tegenover en het is een openlijke veronachtzaming van zijn Woord.

Jakobus schreef: „Spreekt geen kwaad van elkander, broeders. Wie van zijn broeder kwaad spreekt of hem oordeelt, spreekt kwaad van de wet en oordeelt haar; en indien gij de wet oordeelt, zijt gij geen dader, doch een rechter der wet” (Jak. 4:11).

Van de zeven specifieke dingen waarvan God zegt dat Hij ze haat, hebben er drie te maken met laster: „Deze zes dingen haat de Here, ja, zeven zijn Hem een hartgrondige gruwel: hoogmoedige ogen, *een valse tong*, handen die onschuldig bloed vergieten, een hart dat heilloze plannen smeedt, voeten die zich haasten om naar het kwade te snellen, *wie leugens uitblaast als een vals getuige en wie twist stookt tussen broeders*” (Spr. 6:16-19).

Een andere reden waarom wij snel geneigd zijn vertrouwelijke dingen door te vertellen, is dat ons op jonge leeftijd vaak niet het belang is bijgebracht van het beschermen van onze vriendschappen. Vaak zijn wij blootgesteld aan hypocriete en cynische opmerkingen van onze ouders met betrekking tot de fouten en zwakheden van hun vrienden, burens en zelfs familieleden. Zo is ons denken met de gewoonte

om te lasteren besmet geraakt.

Het is van het hoogste belang dat wij onze kinderen leren zorgvuldig en integer om te gaan met geheimen die hun worden toevertrouwd — om ze te zien als een zeer waardevolle verbintenis.

Een woord van waarschuwing: u moet zich natuurlijk wel realiseren dat wij het hier hebben over de morele verplichting van onze kinderen de persoonlijke levenssfeer van anderen te beschermen, en niet over

ernstige of immorele zaken die belijst bekendgemaakt moeten worden.

Gods vermaning tot vergeving

Een van de meest verderfelijke zonden is het onthullen van vroegere misstappen waarvan men zich heeft bekeerd of het bekendmaken van zwakheden die men probeert te overwinnen. Er is waarschijnlijk niets dat zo vernederend is voor iemand die zich oprecht bekeerd heeft, dan dat zijn vroegere levenswandel wordt opgerakeld en besproken door mensen die zijn zonden niet door het bloed van Jezus Christus willen laten bedekken.

Dit is de reden waarom Paulus de Korinthiërs opdracht gaf de man die om zijn immorele handelwijze buiten de Kerk gesteld was, te vergeven en te troosten nadat hij wegens berouw en bekering gerehabiliteerd was (2 Kor. 2:7-8).

Mensen die nooit iemand vergeven, zijn meedogenloos en wreed, en zullen ongetwijfeld tegenover Jezus Christus verantwoording moeten afleggen voor hun onbarmhartige gedrag. In Markus 11:26 staat: „Indien gij echter niet vergeeft, zal ook uw Vader, die in de hemelen is, uw overtredingen niet vergeven.” Jezus heeft ons bovendien de waarschuwing gegeven: „Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt;

want met het oordeel, waarmee gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met de maat, waarmee gij meet, zal u gemeten worden” (Matth. 7:1-2).

Gods Woord is zeer duidelijk over wat onze houding moet zijn ten opzichte van mensen die hun best doen hun zonden te overwinnen. Ware liefde bedekt de zonde (Spr. 17:9). Dat wil zeggen, zij denkt het beste van anderen en gunt hen het voordeel van de twijfel. Ware vrienden zullen alles doen wat in hun vermogen ligt om een struikelende naaste uit zijn benarde positie te redden, in plaats van zijn zonden aan iedereen kenbaar te maken.

„Broeders, zelfs indien iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt gij, die geestelijk zijt, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen” (Gal. 6:1).

Echte vrienden zullen zeker de schande van hun naaste niet nog groter maken door laaghartige roddels te verspreiden.

Hebt u de gewoonte om te roddelen? Schept u er genoeg in de zonden van anderen openbaar te maken? Schendt u het vertrouwen van iemand die in een slechte gewoonte verstrikt zit en u om hulp vraagt? Als u dat doet, brandmerkt God u in zijn Woord als een verrader die zich wellicht in groter gevaar bevindt dan degene die door u beschuldigd wordt: „De woorden van de lasteraar zijn als lekkernijen; zij glijden immers af naar de schuilhoeken van het hart” (Spr. 18:8). En: „Een valsaard veroorzaakt twist, een lasteraar brengt scheiding tussen vrienden” (Spr. 16:28).

Een andere vorm van laster

Naast de zonde van het lasteren is er nog een andere, hiermee verwante praktijk die even schadelijk is: de pikante bijzonderheden van laster die wij over iemand hebben gehoord aan die betreffende persoon doorgegeven.

Het is duidelijk dat dergelijke tactloze uitlatingen niet bepaald bevorderlijk zijn voor de vrede en evenmin bruggen van goede wil slaan. Integendeel, ze zaaien onenigheid en veroorzaken verdeeldheid. God zegt ons van niemand kwaad te spreken (Titus 3:2). In principe betekent dit

dat het net zo verderfelijk is om laster aan de betrokken persoon door te geven als aan iemand anders.

Streef ernaar ware en betrouwbare vriendschap een van de belangrijkste dingen in uw leven te maken, dan zult u stijgen in de achting van God en de mens.

Het belang van betrouwbaarheid

De strenge sollicitatieprocedure van de FBI (Federal Bureau of Investigation) biedt een uitstekend voorbeeld van hoe hoog betrouwbaarheid aangeslagen wordt.

Als iemand bij de FBI solliciteert, wordt zijn hele leven aan een onderzoek onderworpen — zijn achtergrond, geboorteplaats, gewoonten, vrienden en bekenden, vrije tijdsbesteding enzovoort. Met ieder detail wordt rekening gehouden.

En al heeft een kandidaat een goed karakter en een goede naam, als hij niet betrouwbaar is — als hij vertrouwelijke informatie openbaar maakt — zal hij niet worden aange-steld.

Op grotere schaal ziet ook God uit naar mensen die door middel van zijn Geest zelfs nog hogere normen willen ontwikkelen en een nog grotere integriteit.

Respect en loyaliteit zijn twee van de hoogste kwaliteiten die door God worden gewaardeerd.

Lees de beschrijving van het type mens dat voor God zal staan en gezegend zal worden: „Here, wie mag verkeren in uw tent? Wie mag wonen op uw heilige berg? Hij, die onberispelijk wandelt en doet wat recht is en waarheid spreekt in zijn hart, die met zijn tong niet lastert, die zijn metgezel geen kwaad doet en geen smaad op zijn naaste laadt; in wiens ogen de verwerpelijke veracht is, terwijl hij hen eert, die de Here vrezen. Heeft hij tot zijn schade gezworen, hij verandert het niet; hij leent zijn geld niet op woeker en aanvaardt geen geschenk tegen de onschuldige. Wie zó handelt zal nimmer wankelen” (Ps. 15:1-5).

Spant u zich in om zo iemand te worden?

Wij moeten allemaal onze houding aan een diepgaand onderzoek onderwerpen. Zijn wij schuldig aan de dingen waarvan wij anderen verdenken? Is het mogelijk dat de verdenkingen die wij met onze insinuaties

uiten, ten dele afkomstig zijn van onze eigen schuldgevoelens of ons eigen plezier in het verspreiden van roddels?

Laten wij ons eigen hart eens onderzoeken. Halen wij anderen naar beneden om onze eigen tekortkomingen klein te doen lijken en ons boven hen te verheffen?

Natuurlijk moeten wij wangedrag van anderen niet negeren of goedpraten. Dat wil zeggen, wij moeten niet

kunnen worden voor de ander — een geheim zou verraden of vertrouwelijke informatie of laaghartige laster zou verspreiden?

Wat kan er van ons gezegd worden met betrekking tot de manier waarop wij onze vrienden behandelen en beschermen? Kan men erop vertrouwen dat wij vertrouwelijke mededelingen bewaren en loyaal de eer van de ander hoog houden? Zijn wij ware vrienden?

Zelfs onder onze naaste vrienden schijnt het moeilijk een werkelijk integere persoon te vinden... Wij schijnen de integriteit, een eis voor ware vriendschap, te hebben verloren.

proberen mensen te beschermen die schuldig zijn aan illegale of misdadige activiteiten. En wat nog belangrijker is, wij moeten niet de handelwijze van een medelid verzwijgen die onder Gods volk verdeeldheid brengt en zo de kudde uiteendrijft.

In het geval van een vriend die zwak en zondig is, onderwijst de Bijbel ons onder vier ogen en in een geest van nederigheid met hem te spreken en te proberen hem te helpen (Matth. 18:15-17). Wij moeten geen onderwerp van spot van hem willen maken en zo zijn waardigheid vernietigen.

Wees een loyale vriend

Loyale vrienden zijn van onschatbare waarde. De Bijbel prijst het gemeentelid dat „te allen tijde liefheeft” en „de vriend die aanhankelijker dan de broeder is” (Spr. 17:17; 18:24).

De Bijbel wijst op de vriendschap tussen David en Jonathan als een toonbeeld van duurzame loyaliteit en van wat ware vrienden moeten zijn. In 2 Samuel 1:26 staat dat de liefde die zij voor elkaar voelden sterker was dan de liefde van een man voor een vrouw. Deze vriendschap was zo hecht dat zij hun leven voor elkaar zouden hebben gegeven. Kunt u zich voorstellen dat een van hen een ‘Judas’ zou

Het grootste voorbeeld van ware vriendschap en toewijding in het gehele universum is God zelf. De Bijbel zegt ons dat onze fouten en geheime zonden een open boek voor Hem zijn (Hebr. 4:13). Hij kent ons door en door.

En toch openbaart God, die liefde is, duidelijk dat Hij niet over onze zonden spreekt als wij ons bekeren (Ezech. 18:22). In zijn genade vergeet hij ze (Hebr. 8:12) en werpt ze ver van zich af: „Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons” (Ps. 103:12).

In schrijnend contrast daarmee staat Satan, onze grote vijand, die voortdurend lastert en ons dag en nacht voor God aanklaagt (Openb. 12:10). Hij liegt en lastert (Joh. 8:44) en zijn hoofddoel is ons karakter te vernietigen.

Wij dienen er allemaal naar te streven God na te volgen en zijn trouwe karakter in ons te laten ontwikkelen (Ef. 4:23-32). Als wij niet oppassen, zullen wij ontdekken dat wij vaak Satan dienen en andere mensen onmetelijke schade toebrengen.

Als wij God willen dienen en nader tot Hem willen komen, moeten wij onze naaste eren en vriendschappen kweken die gebaseerd zijn op loyaliteit en integriteit. □

„Ik vind haar aardig, maar zij mij niet”

Doe geen domme dingen meer om iemands aandacht te trekken.

Mike Bennett

„Ik moet steeds aan haar denken, maar zij ziet me niet eens!”

Wij lachen om de stripfiguren die zich in deze situatie bevinden, zoals Charlie Brown die verliefd is op het kleine roodharige meisje. Maar als het ons zelf

gebeurt, is het opeens niet meer zo leuk.

Heb jij ooit iets stoms gedaan om de aandacht te trekken van iemand op wie je verliefd was? Zoals iedere dag bloemen sturen aan een meisje met wie je niet eens durfde te praten? En dan niet je naam op het kaartje zetten? En dan te verlegen

zijn om haar zelfs maar aan te kijken als je haar tegenkomt in de hal?

Of ben je weleens naar ‘zijn’ voetbaltraining gaan kijken, met als enige resultaat dat de andere spelers hem ermee plaagden, terwijl jij wel door de grond kon zakken?

Als jij ooit weleens zoiets gedaan hebt, weet je hoe kwetsend het is. Vaak ben je de helft van de tijd

bezig om je uit de pijnlijke situaties te redden die erdoor ontstaan.

Er moet een betere manier zijn!

Waarom kwetsend?

Het ontwikkelen van ware vriendschappen, vooral als het leden van de andere sekse betreft, kan een heel verwarrend proces lijken. Als wij willen weten hoe wij dit op de juiste wijze kunnen doen, moeten wij begrijpen waarom het soms moeizaam verloopt en waar wij in een ware vriendschap naartoe moeten werken.

Waarom doet het pijn? Omdat de ander geen vriend van jou wil zijn, natuurlijk. Maar in werkelijkheid is het niet zo eenvoudig. Om de reden te begrijpen, moet je het eens van de andere kant bekijken.

Stel jezelf eens in de plaats van degene op wie je verliefd bent. Waarom hebben de dingen die jij doet het tegengestelde effect van wat jij ermee op het oog hebt?

Als je nu die ander was, zou je er dan niet nerveus of geïrriteerd van worden als iemand allerlei rare dingen doet om jouw aandacht te trekken? Zou je dan niet denken dat die persoon maf is? En zou je het niet heel vervelend vinden?

Dit is een van die dingen met

een sneeuwbal effect. Als de ander zich nerveus en geïrriteerd voelt als jij in de buurt bent, wordt jij ook steeds onzekerder en doe je misschien ook steeds stommere dingen.

Nervositeit, schuldgevoelens, angst en gepieker zijn niet bepaald de bouwstenen voor ware vriendschap. Ze hebben meer het effect van een slopershamer.

Wat zijn nu wel de goede bouwstenen? Ware vriendschappen zijn op positieve gevoelens gebaseerd en hebben tijd nodig zich te ontwikkelen. Ze zijn gebaseerd op geven: bedenken en doen wat voor die ander het beste is. Het gaat niet om een egoïstische houding van „je bent van mij en mij alleen” die andere hechte vriendschappen uitsluit, maar om de gezonde familieliefde die je voor een broer of zus voelt. Anderzijds brengt de zogenaamde romantische liefde vaak nervositeit, schuldgevoelens, angst en gepieker met zich mee, waardoor ware vriendschap wordt afgebroken.

Ware vriendschap is een prachtig iets, maar je kunt jezelf niet aan anderen opdringen.

Wat je kunt doen

Welke positieve stappen kun je dus ondernemen om ervoor te zorgen dat je je niet meer stukloopt op een verliefdheid? Hier volgen enkele tips:

- Spreek erover met bijvoorbeeld oudere broers of zusters en ook met je ouders of zelfs je grootouders.

Begin met te vragen of zij zich ook weleens in zo'n situatie hebben bevonden. Misschien zijn ze het vergeten of willen ze er niet aan herinnerd worden. Maar als ze het wel begrijpen, kunnen ze je echt helpen. Het kan al heel bemoedigend zijn om te weten dat iemand het al eens meegeemaakt heeft (*en het overleefd heeft!*). Denk goed na over wat zij door hun ervaringen hebben geleerd.

- Vraag jezelf af wat het beste voor de ander is. Als de ander niet weet wat hij of zij ermee aanmoet of in verlegenheid gebracht wordt, is het waarschijnlijk het beste om je terug te trekken en de betreffende persoon wat ruimte te geven. Dit kan moeilijk zijn, maar als je echt iets om die ander geeft, zul je proberen te doen wat het beste voor haar of hem is.

Hoe kun je zorgen dat je niet meer zo vaak aan die persoon hoeft te denken?

- Doe iets aan je eigen ontwikkeling. Werk aan talenten en hobbies waarvoor anderen respect zullen hebben. Dit zal je zelfvertrouwen in je relaties met andere mensen ten goede komen en iets van de nervositeit en angst wegnemen.

Een aantal dingen waar je aan kunt werken: het vermogen om een goed gesprek te voeren, zodat andere mensen met plezier met je praten, en de positieve emotionele levensinstelling waarover in de Bijbel wordt geschreven. Deze levensinstelling omvat onder meer: onbaatzuchtige zorgzaamheid voor anderen, levensvreugde, gemoedsrust en geduld. Lees voor meer eigenschappen Galaten 5:22-23. Als je deze ontwikkelt, zullen de mensen vanzelf naar je toekomen.

- Onderhoud elke vriendschap. Verwaarloos je andere vrienden niet bij je pogingen om iemand anders voor je te winnen. In plaats van een enkele persoon helemaal te overrompelen, kun je beter je aandacht over meerdere personen verdelen. Denk erover na hoe je je verschillende vriendschappen kunt bevorderen door de instelling van geven.

Een vriendschapsband wordt sterker als mensen dezelfde interesses en bezigheden hebben. Zoek uit waar de belangstelling van je vrienden naar uitgaat. En breid dan je eigen interesses uit, zodat je meer dingen met je vrienden kunt delen en meer hebt om over te praten.

- Vraag God om hulp en om controle over je gevoelens. In Galaten 5 heeft God de positieve emotionele instellingen vermeld en Hij kan je helpen deze te ontwikkelen. Zo kun je iemand worden die anderen graag willen leren kennen.

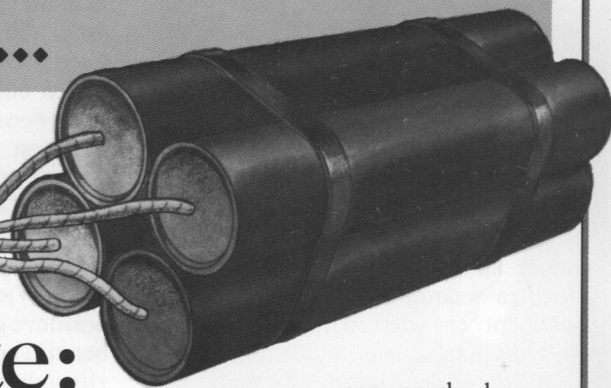
Leg je situatie in Gods handen. Misschien raak je niet erg goed bevriend met degene op wie je verliefd bent, wat je ook doet. Maar het is nog steeds beter om vrienden te zijn dan om van die persoon een vijand te maken. God stelt persoonlijk belang in jou, dus vraag Hem om advies om dit probleem op te lossen.

Met Gods hulp en met de hulp van je familie, kun je een eind maken aan de pijn van een wanhopige verliefdheid en ware vriendschappen ontwikkelen! □

Heb je ooit iets doms gedaan om de aandacht te trekken van iemand op wie je verliefd was? Zulke pijnlijke ervaringen kun je vermijden.

TUSSEN HAAK JES...

Sexuele begeerte: een lading dynamiet

Dexter H. Faulkner

Sex — wij worden er in deze maatschappij constant mee geconfronteerd.

Het wordt als onschuldig amusement in films en op de televisie vertoond. Boeken en tijdschriften staan er vol mee ter wille van de verkoop. Het schreeuwt ons toe vanuit advertenties. Er zijn steeds meer sociale gelegenheden waarbij jongens en meisjes in potentieel compromitterende situaties worden samengebracht.

En het gevolg? Wij worden omringd door seksuele verleiding. En seksuele verleiding leidt tot seksuele begeerte, wat op haar beurt weer verschrikkelijke gevolgen heeft.

Lees de volgende brief, die een jongen aan *Youth 84* schreef, eens:

„Ik ben 17 jaar en zit met een ernstig probleem. Ziet u, ik heb een tijdlang naar pornofilms gekeken en pornografische boeken gelezen, en daar ondervind ik nu de gevolgen van. Het is niet dat ik er niet mee op kan houden, want dat heb ik al gedaan. Het probleem zit in mijn gedachten, in mijn hoofd.

„Mijn denkwereld is zo veranderd dat ik niet meer naar de meisjes op school kan kijken zonder met de meesten van hen naar bed te willen. Ik word toegevender ten opzichte van dingen waarmee ik vroeger, toen ik jonger was, niets te maken wilde hebben.

„Ik wil deze gedachten niet slechts onderdrukken, zodat ze ieder moment weer naar boven kunnen komen. Ik wil ze uitroeien, vervangen door andere, zodat ik er nooit meer last van zal hebben. Alstublieft! Ik kan niet langer met dit probleem leven. Ik kan niet rondlopen met mijn ogen dicht. Help mij alstublieft.”

Mensen die door seksuele begeerte worden gekweld zullen een grote strijd moeten leveren. Zij kunnen geen oogkleppen voordoen of op een onbewoond eiland gaan wonen.

Maar zij kunnen wel het probleem onder de ogen zien en er met Gods hulp iets aan doen. Laat mij dat eens uitleggen.

Goede en verkeerde aantrekkingskracht

Er is niets verkeerd aan gezonde seksuele aantrekkingskracht. Deze is door God geschapen. Seksuele aantrekkingskracht geeft

een goede huwelijksrelatie een bijna niet te beschrijven vreugde. Het feit dat wij seksueel getinte gedachten of verlangens hebben, betekent niet dat wij abnormal, pervers of zondig zijn.

Maar Jezus onderwijst dat seksuele begeerte, iets wat even algemeen is als de normale seksuele aantrekkingskracht, wel zondig is: „Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult niet echtbreken. Maar Ik zeg u: Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd” (Matth. 5:27-28).

Wat is begeerte? De meeste tieners en volwassenen vinden zichzelf niet overspelig, maar toch hebben de meesten weleens seksuele begeerte. Seksuele verlangens zijn een geschenk van God — zulke verlangens zijn op zich niet verkeerd. De grote moeilijkheden ontstaan door een verkeerd gebruik van deze verlangens.

Begeerte — een overweldigend verlangen of een onbeheersbare hartstocht — is als dynamiet. Het is een zonde, die tot weer andere zonden leidt. Het is buitengewoon gevaarlijk.

Seksuele begeerte onteert God en vernietigt jong en oud. De apostel Paulus schreef: „Vliedt de hoerij. Elke andere zonde, die een mens doet, gaat buiten zijn eigen lichaam om. Maar door hoerij bezondigt men zich aan zijn eigen lichaam” (1 Kor. 6:18).

Er is verschil tussen verzoeking en begeerte. In Jakobus 1:13-15 lezen wij:

„Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking. Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort.”

Denk hier eens goed over na: een jongen loopt langs een kiosk, en zonder het te willen valt zijn oog op een tijdschrift. Op de voorkant staat een naakte vrouw. Dit is het moment van verzoeking. De verzoeking op zich is niet zondig. Het *toegeven aan de verzoeking* is zondig.

De jongen moet een beslissing nemen. Hij kan zijn blik afwenden en doorlopen, en zo vluchten voor de verleiding, of hij kan het besluit nemen om eraan toe te geven.

Als hij toegeeft aan „de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte”, komt hij in grote moeilijkheden. Als hij het tijdschrift oppakt, toegeeft aan zijn begeerte en de porno gaat bekijken, kiest hij er welbewust voor om zijn geest open te stellen voor de verleiding. Het gevolg is een handelwijze van begeerte en echtbreuk. Hij heeft gezondigd.

Met seksuele begeerte bedoelen wij dus elke seksuele gedachte of handelwijze die potentieel ontrendend en ongehoorzaam is ten opzichte van God en die andere mensen kan vernederen of kapot maken.

Iedereen strijdt tegen begeerte

Vergis je niet: wij komen allemaal, zowel mannen als vrouwen, een keer op het punt dat wij moeten vechten tegen seksuele begeerte of tegen begeerte naar schoonheid, macht, roem, rijkdom of een andere zaak waaraan wij onrechtmatig genot kunnen onttrekken. In alle verleidende situaties moeten wij kiezen of wij eraan toegeven of niet.

Paulus zegt ons dat ook Jezus „in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen” (Hebr. 4:15).

Heb je dat goed gelezen? Paulus zei „in alle dingen”. Dat betekent dat Jezus ook in seksueel opzicht verleid is. Maar Hij gaf er niet aan toe. Hij maakte het dynamiet onschadelijk en bracht de zaak onder controle.

Hij overwon de verleiding. Dat kunnen jij en ik ook. Hoe? Door evenals Jezus ons volkomen aan de levenswijze van God te onderwerpen.

Jakobus geeft het volgende advies: „Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden. Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen” (Jak. 4:7-8).

Gemakkelijker te weerstaan

Wat een fantastische belofte! Als wij proberen seksuele begeerte te weerstaan, zal Satan van ons wegvlugten. En hoe meer je het weerstand bieden in praktijk brengt, hoe gemakkelijker het je afgaat. Hierdoor worden we dichter bij God gebracht en zal God nader tot ons komen en ons helpen al onze problemen te overwinnen.

In Mattheüs 5:29 gaf Jezus nog meer degelijk advies: „Indien dan uw rechteroog u tot zonde zou verleiden, ruk het uit en werp het van u, want het is beter voor u, dat één uwer leden verloren ga en niet uw gehele lichaam in de hel geworpen worde.”

Jezus bedoelde hiermee niet, dat je letterlijk je oog eruit moet rukken. Als je iets ziet wat begeerte bij je opwekt en je tot zondigen verleidt, zoals in het voorbeeld van de jongen en het tijdschrift, kijk er dan verder niet naar. Wend je hoofd af voordat de verleiding vat op je krijgt.

Vaak worden de problemen met onreine gedachten en handelingen veroorzaakt door de vuiligheid waarmee wij onze geest vullen. Als jij je geest met een of andere soort porno verontreinigt, moet je zorgen dat je het spul binnen de kortste keren kwijtraakt! Je kunt niet verwachten dat je op zuivere en rechtvaardige wijze denkt en handelt als je je geest met afval vult.

Kijk niet naar films en televisieprogramma's waarin sex wordt vertoond. Lees geen tijdschriften en boeken meer die vol staan met sex. Ga situaties die tot seksuele zonden kunnen leiden uit de weg. Geef Satan dus geen kans (Ef. 4:27).

Jezus heeft ons tenslotte geleerd te bidden niet in verzoeking te worden geleid (Matth. 6:13). Het is aan ons om de verleiding uit de weg te gaan.

De strijd tegen de verleiding

Hier volgt een aantal praktische wenken uit de Bijbel om ons te hel-

pen in de strijd tegen de begeerte:

- Vermijd elke schijn van kwaad en begeef je niet in situaties waarin je in verleiding zou kunnen komen. Zie 1 Thessalonicenzen 5:22.

- Houd steeds deze bemoedigende belofte van God in gedachten: „Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt” (1 Kor. 10:13).

Om te beginnen zal God Zelf je nooit in verleiding brengen. Maar Hij belooft bovendien nog dat Hij nooit zal toelaten dat een verleiding zo groot wordt dat je haar eenvoudig niet meer kunt weerstaan. Geen enkele verleiding zal te groot voor je zijn. Je kunt aan seksuele begeerte ontkomen als je dat echt wilt. En het is een grote steun te bedenken dat jij niet de enige met dit probleem bent.

- Hier zijn nog meer bemoedigende woorden: „Zalig is de man, die in verzoeking volhardt, want, wanneer hij de proef heeft doorstaan, zal hij de kroon des levens ontvangen” (Jak. 1:12). Je ontvangt de kroon des levens als je seksuele begeerte overwint. Richt je op de toekomstige beloning die je kunt ontvangen door nu te doen wat goed is. Met iedere overwinning op verleiding bouwt God in jou aan zijn karakter.

Jezus heeft gezegd: „Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt” (Matth. 26:41). Bid om succes voordat je met de strijd begint. Bidden helpt je in deze strijd aan Gods kant te staan, en met die steun kun je immers niet verliezen. Bid en vraag God om je te helpen het dynamiet, begeerte genaamd, onschadelijk te maken. □

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 3)

delijk aan GOD overGAF! Ik heb getracht het in zijn handen te laten. Ik heb mijn taak niet volmaakt gedaan, maar GOD heeft, de menselijke zwakte ten spijt, de volmaakt WERK gedaan.

Maar ik kan terugkijken op twee of drie ervaringen van anderen.

Een zekere jongeman had een grote opgang in het dienaarsambt ge-

maakt. Hij begon met het aanvaarden van de financiële steun van menselijke godsdienstige organisaties. Om vrij te zijn van de benauwde sektarische vooroordelen vond hij dat hij interkerkelijk moest blijven. Maar dit vergrootte niet zijn vrijheid om Gods WAARHEID te verkondigen, integendeel, deze werd nog verder beperkt. Spoedig ontdekte hij dat zijn vrijheid om te prediken was beperkt tot die paar doctrines waarover *al* deze verschillende kerkgenootschappen het eens waren.

God heeft mij getoond dat wanneer iemand Gods roep om HEM te dienen beantwoordt, hij *uitsluitend* op God moet vertrouwen. Als hij op MENSEN vertrouwt, moet hij MENSEN dienen — niet God!

Op een of andere wijze bracht God omstandigheden in mijn leven waardoor ik wel was gedwongen altijd *alleen* op Hem te vertrouwen.

Toen ik voor het eerst werd geordineerd, aanvaardde ik een salaris van wat toen naar mijn overtuiging Gods ware Kerk was. Maar jaloezie en intrigerende dienaren, die tot bij de top invloed hadden, eisten dat ik in strijd met de zuivere waarheid van Gods Woord zou preken en handelen.

Ik denk dat God ervoor zorgde dat mijn salaris destijds *zo klein* was dat ik er niet al te veel moeite mee had het op te geven. Ik heb het opgegeven en beloofde God dat ik voortaan in geloof er alleen op zou vertrouwen dat Hij in mijn financiële behoeften zou voorzien. En God deed dat. Tienden en vrijwillige offergaven schenen onmiddellijk het salaris dat ik had opgegeven te vervangen. Langzaam maar zeker vergrootte God de hoeveelheid, opdat zijn werk zou groeien. Enkele maanden nadat mijn vrouw en ik ALLEEN God begonnen te vertrouwen, gingen de deuren van radio en drukpers open. En sindsdien is dit werk in een fantastisch tempo gegroeid.

Kort nadat ik in de ether was verschenen, kwam iemand mij bezoeken. Hij vertegenwoordigde een groep zakenlieden, die mij wilden laten samenwerken met een bekende evangelist om een grote, nieuwe kerk te bouwen. Deze mensen boden aan voor de financiële ruggesteun te zorgen. Maar uiteraard waren er wat BEPERKINGEN aan verbonden: ik zou gemuilkorfd worden! Ik liet de man zien

waar de deur van mijn huis zich bevond.

Toen in 1947 Ambassador College werd geopend, werd ik met interne en externe tegenstand geconfronteerd.

Anderen, die ook in de ether predikten, hebben eveneens hogescholen of seminaries opgericht. Ik ken iemand die met zo'n instituut is begonnen. Hij zocht mensen uit die op het gebied van godsdienstonderwijs naam hadden gemaakt om zijn instituut te bemannen en te leiden. Zelf nam hij, hoewel de stichter ervan, niet actief deel aan de leiding. Hij vertrouwde op MENSEN — mannen van naam, inderdaad, maar het bleven mensen — niet GOD. Hij was fundamentalist. Maar met het verstrijken der jaren sloop het modernistische „rationalisme” naar binnen en overheerste al spoedig zijn instituut.

Ik kon niet nalaten aan dit voorbeeld te denken en het te vergelijken met onze ervaringen op Ambassador College.

Evenals deze leeftijdgenoot moest ik de wereld van het onderwijs in gaan om het benodigde personeel te vinden. Er was eenvoudig *niemand* die de WAARHEID waarvoor God mijn ogen had geopend begreep en geloofde. Ik kon in mijn eentje niet alle administratieve en onderwijstaken vervullen.

Twee dingen echter kon ik en deed ik wel. Ik zorgde ervoor dat ik voorzitter van de raad van bestuur bleef en benoemde alleen diegenen tot bestuursleden die Gods WAARHEID geloofden, en liet de uitvoering van het beleid aan de raad over. En ten tweede zorgde ik ervoor dat ik gedurende de eerste jaren de enige was die les gaf in bijbelkennis en theologie.

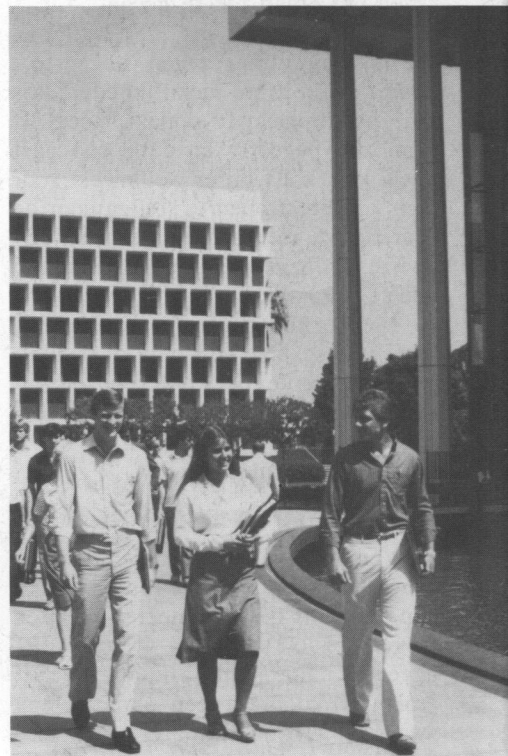
De mensen die ik op hoge administratieve en onderwijsposities benoemde, waren onvermijdelijk mensen met een opleiding in het onderwijs *van deze wereld*. Maar ik had een totaal andere aanpak van onderwijs in gedachten. De mensen waren eerlijk en oprecht, maar zij waren niet in staat te zien wat God mij voor de ogen had gehouden. Ik vond het noodzakelijk aan de LEIDING te blijven en waakzaam strijd te leveren tegen iedere stap om ons college een werktuig van de onderwijsinstellingen van deze wereld te maken.

In die vroege jaren zond God als eerste studenten jonge mannen aan wier ontwikkeling ik door nauw persoonlijk contact richting kon geven. Tegenwoordig is nagenoeg het hele docentencorps op Ambassador College opgeleid — al hebben sommigen voor hun komst gewerkt of een graad ontvangen op andere instituten.

Maar Ambassador College zou vandaag niet God's college kunnen zijn, als ik, in plaats van alleen op GOD, op MENSEN had vertrouwd. Te allen tijde is GOD aan het hoofd van de campus gehandhaafd!

Daarom verschilt dit gehele werk van alle andere organisaties in deze tijd!

De moraal voor u is deze: In uw persoonlijke leven, in alles wat u doet, maak de ALMACHTIGE GOD er het HOOFD van, en VERTROUW UIT-

Ambassador College, verricht baanbrekend werk door studenten niet slechts een vak te leren, maar ook hoe zij een succesvol leven moeten leiden.

SLUITEND EN GEHEEL OP HEM — en op Hem alleen! Dan zal het een succes zijn!

Anders zal het falen! Tenzij GOD het huis bouwt, werken zij die het bouwen tevergeefs! En iedere plant die mijn hemelse Vader niet heeft gepland, zal worden onworteld! □